ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st July '57

50
NAYE PAISE

8

Photo by E. Ramalingam

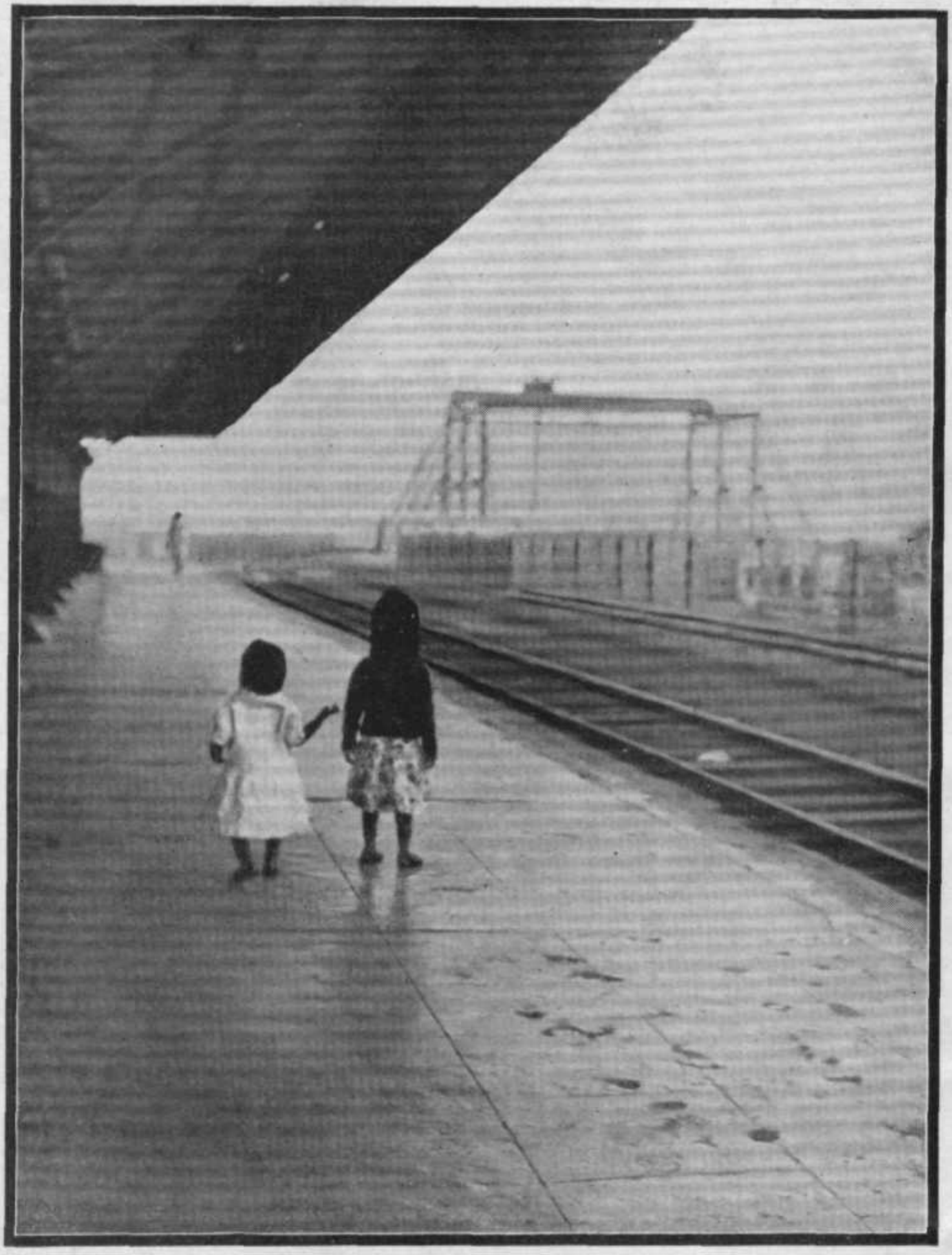

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಬರೋ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗೆ
ತುಂಬಾ ಇದ್ದೀತು

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಜಾನಕಿ

ಅನವರತವೂ ಅಂದವಾಗಿರುವ ಸೀರೆ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಮೋಹಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ! ಈ ಮೃದುವಾದ ಸೀರೆಯ ಸಹಜವಾದ ಹೊಳಪು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮಾಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು **ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ.**

ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಗೆಯಬಹುದಾದ ಬಿನ್ನಿಯವರ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆಗಳ ನಾಜೂಕಾದ ಬಳುಕು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳ ಹೊಳಪು ಬಹುಕಾಲ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತಿರುತ್ತವೆ.

ಅನವರತವೂ ಅಂದವಾಗಿರುವ ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ

ಇತರ ಸೊಬಗಿನ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆಗಳು

ಸಾಫ್ಟ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆಗಳು: ಉಜ್ವಲ ವರ್ಣಗಳಿರುವ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ರೀತಿಯ ಚಿನ್ನದ ಸೆರಗುಗಳು ಮತ್ತು ನವೀನ ಡಿಸೈನ್ ಗಳಿರುವ, ಎಸಳುಗಳಷ್ಟು ಕೋಮಲವಾಗಿರುವ ಶುದ್ಧ ಸಿಲ್ಕ್.

ಕ್ರೇಪ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆಗಳು: ಈ ನವೀನವಾದ, ಸೊಗಸಾದ ಶುದ್ಧ ಸಿಲ್ಕಿನ ವಸ್ತ್ರ ಉಡಲು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಚಿನ್ನದ ಸೆರಗಿನ ಡಿಸೈನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಬಿನ್ನಿ ಸೀರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಈ ಅಂಕಿತವಿದೆ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲನ್, ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್
ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಏಜಂಟರು:
ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

BY 3120 a (R)

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ 2
ಕೃತಘ್ನತೆ 3
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು 9
ವಿಫಲವಾದ ಆಶೆ 17
ಗಿಳಿಯ ಮೋಸ 25
ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ 26
ಪರೀಕ್ಷೆ 33
ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್ 34
ಸಿರಿಸಂಪದಗಳು 39
ಭುವನಸುಂದರಿ 49
ಪುಟ್ಟಕಾಣಿಕೆ 57
ಮಿತ್ರಭೇದ 59
ತೋಳನ ದುರ್ಮರಣ 63
ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ 65
ಮೊಸಳೆಗಳು 66
ಸಮಾಧಿ - ಸತ್ತ ಎತ್ತು 68
ಭಯವಿಲ್ಲದವನು 69
ವಾರ್ತೆಗಳು ವಿಶೇಷಗಳು 70
ಚಿತ್ರಕಥೆ 72

ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಚಂದಮಾಮ (ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ)
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 0-8-0   ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 6-0-0

ರುಚಿಕರವಾದ ನವನೂತನ

ಅಂದವಾದ ಹೊಸ ಪ್ಯಾಕಿಂಗು!
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಹೊಸತರಹೆ!

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್‌ರವರು ಹೊಸತರಹೆ ರುಚಿಯುಳ್ಳ 'ಬಾಂಬೆ' ಅಸಾರ್ಟೆಡ್ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಬಣ್ಣ ದೃಶ್ಯಗಳೊಂದಿಗಿರುವ ಹೊಸ ನಮೂನೆ ಕೀಲುಳ್ಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಂಘಾರಾಮ್‌ರವರ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದಿರುವವರಿಗೆ 'ಬಾಂಬೆ' ಅಸಾರ್ಟೆಡ್ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ರುಚಿಕರವಾಗಿ ತೋರುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇದು ಅಪೂರ್ವ ಕಾಣಿಕೆ.

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್‌ರವರ
ಬೊಂಬಾಯಿ
ಅಸ್ಸಾರ್ಟೆಡ್ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳು

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ & ಕೊ.
ಗ್ವಾಲಿಯರ್, ಇಂಡಿಯಾ.

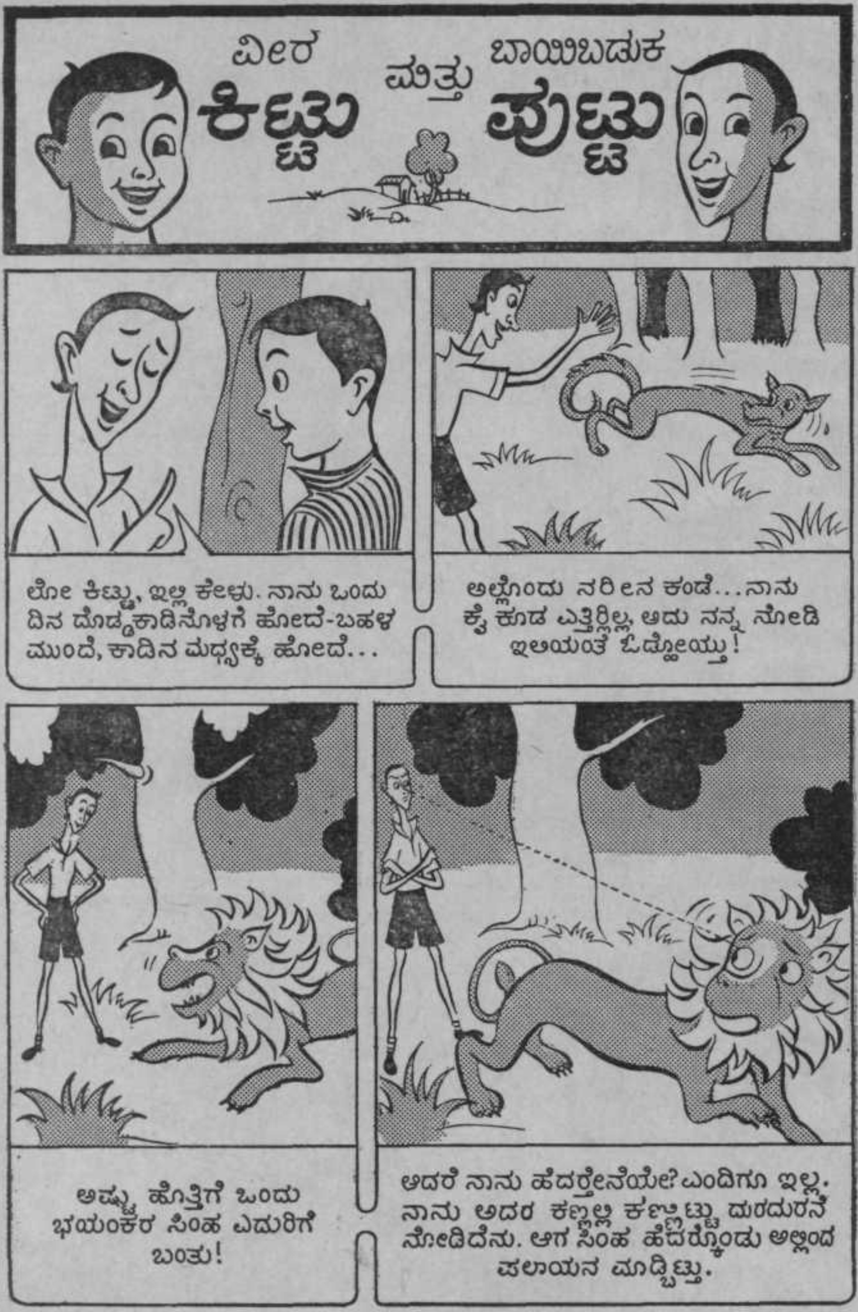
ವೀರ
ಕಿಟ್ಟು
ಮತ್ತು
ಬಾಯಿಬಡುಕ
ಪುಟ್ಟು
ಲೋ ಕಿಟ್ಟು, ಇಲ್ಲ ಕೇಳು. ನಾನು ಒಂದು ದಿನ ದೊಡ್ಡಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋದೆ-ಬಹಳ ಮುಂದೆ, ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದೆ...
ಅಲ್ಲೊಂದು ನರೀನ ಕಂಡೆ...ನಾನು ಕೈ ಕೂಡ ಎತ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ನೋಡಿ ಇಲಿಯಂತೆ ಓಡ್ಹೋಯ್ತು!
ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಸಿಂಹ ಎದುರಿಗೆ ಬಂತು!
ಆದರೆ ನಾನು ಹೆದರ್ತೇನೆಯೇ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅದರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ದುರದುರನೆ ನೋಡಿದೆನು. ಆಗ ಸಿಂಹ ಹೆದರ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ತು.

HVM. 298A-19 KN

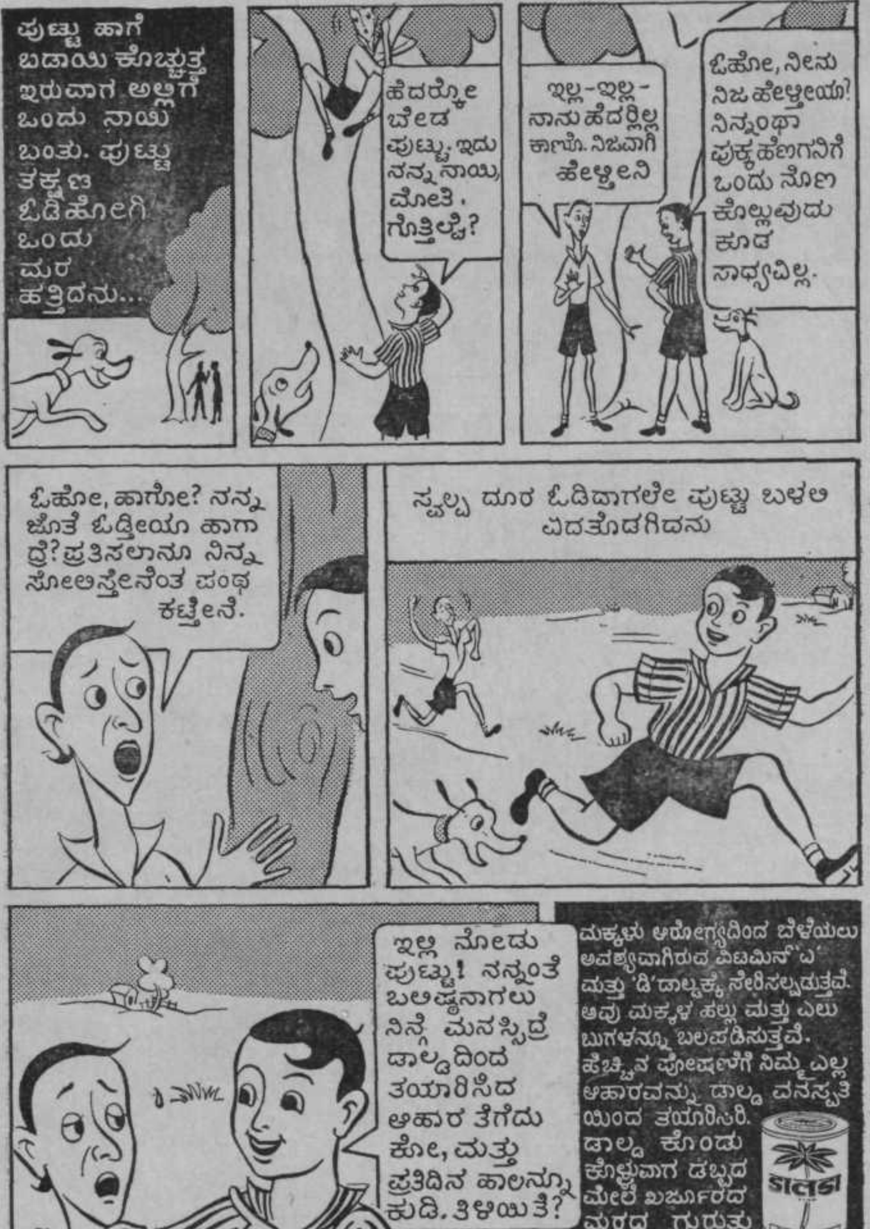
ಪುಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚುತ್ತ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ನಾಯಿ ಬಂತು. ಪುಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಓಡಿಹೋಗಿ ಒಂದು ಮರ ಹತ್ತಿದನು...
ಹೆದರ್ಕೋ ಬೇಡ ಪುಟ್ಟು. ಇದು ನನ್ನ ನಾಯಿ, ಮೋತಿ. ಗೊತ್ತಿಲ್ವೆ?
ಇಲ್ಲ-ಇಲ್ಲ- ನಾನು ಹೆದರ್ಲಿಲ್ಲ ಕಣೋ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ
ಓಹೋ, ನೀನು ನಿಜ ಹೇಳ್ತೀಯಾ! ನಿನ್ನಂಥಾ ಪುಕ್ಕಹೆಣಗನಿಗೆ ಒಂದು ನೊಣ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಓಹೋ, ಹಾಗೋ? ನನ್ನ ಜೊತೆ ಓಡ್ತೀಯೊ ಹಾಗಾದ್ರೆ? ಪ್ರತಿಸಲಾನೂ ನಿನ್ನ ಸೋಲಿಸ್ತೀನೆಂತ ಪಂಥ ಕಟ್ತೀನೆ.
ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಓಡಿದಾಗಲೇ ಪುಟ್ಟು ಬಳಲಿ ಏದತೊಡಗಿದನು
ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಪುಟ್ಟು! ನನ್ನಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಲು ನಿನ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ರೆ ಡಾಲ್ಡದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೋ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಹಾಲನ್ನೂ ಕುಡಿ. ತಿಳಿಯಿತೆ?
ಮಕ್ಕಳು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಟಮಿನ್ 'ಎ' ಮತ್ತು 'ಡಿ' ಡಾಲ್ಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲು ಮತ್ತು ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋಷಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಡಾಲ್ಡ ವನಸ್ಪತಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿರಿ. ಡಾಲ್ಡ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಡಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಖರ್ಜೂರದ ಮರದ ಗುರುತು ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.
डालडा

HVM. 298B-19 KN

ತಾಯಿಯೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗೆಳೆಯ!
ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನೆಗಡಿ!
ಅಚ್ಚ ಅಚ್ಚ ಅಚ್ಚ ಅಚ್ಚ
ನಾನೋ ನನ್ನ ಕೀಲುನೋವೋ! ಇಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ!
ಅಮ್ಮಾ! ನನ್ನ ಕಾಲು ಉಳುಕಿದೆ! ನಾನಿಂದು ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಡುವುದು ಹೇಗೆ!
ಡಾಕ್ಟರರಲ್ಲಿ...
ಅಲ್ಲ! ಇದು ತಲೆಸಿಡಿತಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಲಿಟಲ್ಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್ ಉಳುಕುಗಳಿಗೆ ಕೀಲುನೋವುಗಳಿಗೆ ಇತರ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳ ನೋವುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು! ಇದು ಶೀತ ಮತ್ತು ಕೆಮ್ಮುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದು!
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನನಂತರ
ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಎಲ್ಲ ಗುಣವಾಯಿತು! ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್ ನಿಂದಾಗಿ!
ಹೌದು ನನ್ನ ಊಟವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ! ನಾನಿದೋ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ!
ಇಂದಿನ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜಯವನ್ನು ಬಯಸು ಅಪ್ಪಾ!
ಯಾವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲೂ ಲಿಟಲ್ಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್ ಇಲ್ಲದಿರಬಾರದು!
ORIENTAL BALM
ಲಿಟಲ್ಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್
ಶೀತ, ಸಿಡಿತ ಮತ್ತು ನೋವುಗಳಿಗೆ

ವಿಷಮಿಸದಂತೆ ವಾಸಿಮಾಡುವ ಮುಲಾಮು

ಕ್ಲೋರೋಫಿಲ್
ನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು

ಜರ್ಮೆಕ್ಸ್

ಜಜ್ಜಿದಗಾಯ, ಕತ್ತಿಗಾಯ, ಹುಳಕಡ್ಡಿ, ಹುಳುಮೇವು, ತುರಿಗಜ್ಜಿ, ಗುಳ್ಳೆಗಳು, ಕಡಿತ, ಮುಳ್ಳಿನಗಾಯ, ಧಡಿಕೆ, ಮಡಿಬಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ಚರ್ಮ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಮೋಘ ಗುಣಕಾರಿಯಾದದ್ದು.

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತದೆ!
ದೇವರ್ ಫಿಲಿಂಸ್ ರವರ
ನೀಲಮಲೈ ತಿರುಡನ್
(ತಮಿಳು)
ಡೈರೆಕ್ಷನ್...ಎಂ.ಎ.ತಿರುಮುಗಂ ... ಸ್ಟೂಡಿಯೋ...ವಾಹಿನಿ

ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್‌ಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ — ಆದರೆ ನಾವು ಆಟ ವಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸದಾ ಅಪಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್‌ಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಆಯಾಸ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ—ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

L. 265-50 KN

THE CHOICE

Pencils

AJANTHA
BLACK LEAD
EMBESEE
BLACK LEAD
IMPERIAL
COPYING
ACCOUNTANT
COLOUR
CHECKING
COLOUR
SPECTRUM
12, COLOURS

Manufactured by
THE MADRAS PENCIL FACTORY

3, STRINGER STREET,
MADRAS.

ನಿಮ್ಮ ಮಗ...

ನಮ್ಮ ಪರಿಶೋಧಕ ಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ, ಲಿವರ್ ವ್ಯಾಧಿಯು
(1 ರಿಂದ 8 ವರ್ಷ ದೊಳಗಿನ) ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ
ಶಾಖಾ ಹಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಕಂಡು
ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪದೇ ಪದೇ ಕಂಡುಬರುವ ಜೀರ್ಣ
ಶಕ್ತಿಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ, ಸಿಡುಕು
ತನ, ಹಠ ಮಾರಿತನ, ಹಸಿವಾಗದಿರುವಿಕೆ,
ಇತ್ಯಾದಿಗಳು, ಲಿವರ್ ವ್ಯಾಧಿಸೂಚಕ
ವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಮ್ಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

ಜಮ್ಮಿಯವರ

ಲಿವರ್‌ಕ್ಯೂರ್

JVZ-13 KN

ಮಕ್ಕಳ ಲಿವರ್
ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ಲೀನ್
ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ.

ಜಮ್ಮಿ ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
ಜಮ್ಮಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಮೈಲಾಪೂರ್, ಮದ್ರಾಸು-4
ಬ್ರಾಂಚು: ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ: ಆರ್ಕಾಟು ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಬೀದಿ.

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ
ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರಾ)

ಲಲಿತ

ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ನೋಡಿರೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ

"ಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಬಿಳುಪು— ಇವೆರಡೂ ಈ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿವೆ!" ತನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ನಯವಾಗಿಡಲು ಲಲಿತ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದರ ಸಮೃದ್ಧ ನೊರೆಯು ತನ್ನ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಳೆಗೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮೃದುಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ— ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸಮಯ ಉಳಿಯುವ ಅದರ ಸುವಾಸನೆಯು ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ!

ಸಿನೆಮ ತಾರೆಯರಂತೆ ಮಾಡಿರಿ— ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಮವನ್ನು ಈ ಸೋಪಿನ ಸೌಮ್ಯ ನೊರೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪಿನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಬಿಳುಪು ಅದರ ಶುದ್ಧತೆಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿರಿ.

ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪು

ಸಿನೆಮ ತಾರೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯ-ಸೋಪು

LTS. 494-50 KN

ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ
ಸಾಗುತ್ತಿದೆ!
ವಿಜಯಾರವರ
ಮಾಯಾ ಬಜಾರ್
(ತಮಿಳು)
ಡೈರೆಕ್ಷನ್
ಕೆ.ವಿ.ರೆಡ್ಡಿ B.Sc.(HONS)
ನಿರ್ಮಾಪಕರು
ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ & ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಜ್ವಾಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಆಶೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಆಶೆಯ ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅದು ಕೆರಳದೆ ಇದ್ದುದರಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಗ ಕಂಡರೆ ಕೆರಳಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಲಾಭವನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಅದು ಹವಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ 'ಕೃತಘ್ನತೆ' ಎಂಬ ಜಾತಕ ಕಥೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದೇ ಆಶೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧನವಾದ ಹೊನ್ನಿನ ನಿಕ್ಷೇಪದಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಬಡಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಅನರ್ಥವುಂಟಾದೀತೆಂಬುದನ್ನು 'ಸಿರಿಸಂಪದಗಳು' ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ದುರಾಶಾಪರರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಾಸ್ತಿಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ 'ಪುಟ್ಟಕಾಣಿಕೆ'ಯಲ್ಲಿರುವ ಅರಸ. ಇನ್ನು 'ಚಂದಮಾಮ'ನ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಾಣುವ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ 'ಭುವನಸುಂದರಿ' ಈ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದೆಯೆಂದು ನೀವು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇದಿರುನೋಡುವಿರೆಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ನಿಜವೇ; ನೋಡುತ್ತಿರಿ!

ಸಂಚಿಕೆ ೧
ಜೂಲೈ ೧೯೫೨
ಸಂಪುಟ ೧೯

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಪಂಚಪಾಂಡವರೂ ದ್ರೌಪದಿಯೂ ವಿರಾಟರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಸುಧೇಷ್ಣೆಯ ತಮ್ಮ ಕೀಚಕ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ.

ವಿರಾಟರಾಯನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಈ ಕೀಚಕ ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಗರ್ವಿಷ್ಠ. ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಯಾರು ನೀನು? ನಿನ್ನಂಥ ಸುಂದರೀಮಣಿಗೆ ಈ ದಾಸೀಕೆಲಸವೇಕೆ? ನೀನು ನನ್ನ ರಾಣಿಯಾಗಿಬಿಡು. ನಾನೂ ನನ್ನ ಇತರ ಹೆಂಡತಿಯರೂ ನಿನಗೆ ದಾಸ ದಾಸಿಯರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದ.

"ನಾನು ಪರಸ್ತ್ರೀ. ವಿವಾಹಿತೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡಬಾರದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪತಿಗಳಾದ ಐವರು ಗಂಧರ್ವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹತಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾರು!" ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಕೀಚಕನನ್ನು ಬೆದರಿಸಿದಳು.

ಕೀಚಕ ಸ್ವಲ್ಪಕೂಡಾ ಬೆದರದೆ, "ನನ್ನನ್ನು ಹತಮಾಡುವವರು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿರಾಟರಾಜನನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವುದು ಕೂಡಾ ನಾನೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗು!" ಎಂದು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

"ಪಾಪಿಯೆ! ನಿನಗೆ ಆಯುಷ್ಯ ತೀರುತ್ತಾ ಬಂದಹಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಆಲೋಚನೆ ನಿನಗಿರುವುದು ತಿಳಿಯಿತೆಂದರೆ ನೀನು ಸತ್ತಹಾಗೆಯೇ! ನಿನ್ನ ಬಲಪರಾಕ್ರಮಗಳೊಂದೂ ಅವರಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರವು. ಜಾಗ್ರತೆ!" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

ಕೀಚಕನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆತ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಸುಧೇಷ್ಣೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, "ಅಕ್ಕಾ, ಈ ಸೈರಂಧ್ರಿ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವುಳಿಯಲಾರದು. ಹೇಗಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಪುಣ್ಯಕಟ್ಟಿಕೋ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಸುಧೇಷ್ಣೆ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಹಟಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವಳು, "ನಿನಗೇನೋ ಕೇಡುಗಾಲ ಬಂದಿದೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮದ್ಯವನ್ನೂ ಮಧುರಾನ್ನವನ್ನೂ ತಯಾರಿಸು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸೈರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೈಲಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಕರ್ಮ ನೀನು ಅನುಭವಿಸು!" ಅಂದಳು.

ಕೀಚಕ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿದ.

ಕೃತಘ್ನತೆ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜಗೃಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯವರು ಸೊಸೆಯನ್ನು ಬಹಳ ತಾತ್ಸಾರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಅತ್ತೆ "ಇವಳ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟುಬಂಜೆ" ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಸೊಸೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸೊಸೆ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಗರ್ಭಿಣಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಅವಳು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಿಂದ ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಬಯಕೆ ಬಂದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ತಿನ್ನಲು ಬಗೆ ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿತಿನಸುಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಡುವಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ತೆ ತನ್ನ ಸೊಸೆ ನಿಜವಾಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಸೊಸೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ಆಕೆ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಹೆರಿಗೆಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ತೌರು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ" ಎಂದಳು. ಆಕೆಯ ಗಂಡನು ಒಂದು ಗಾಡಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ನೌಕರರನ್ನೂ, ದಾಸಿಯರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಕಾಲಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬಳೇ ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಗಳಮಱೆಗೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಆಕೆಗೆ ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕೂಸು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ತಂಡ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಈ

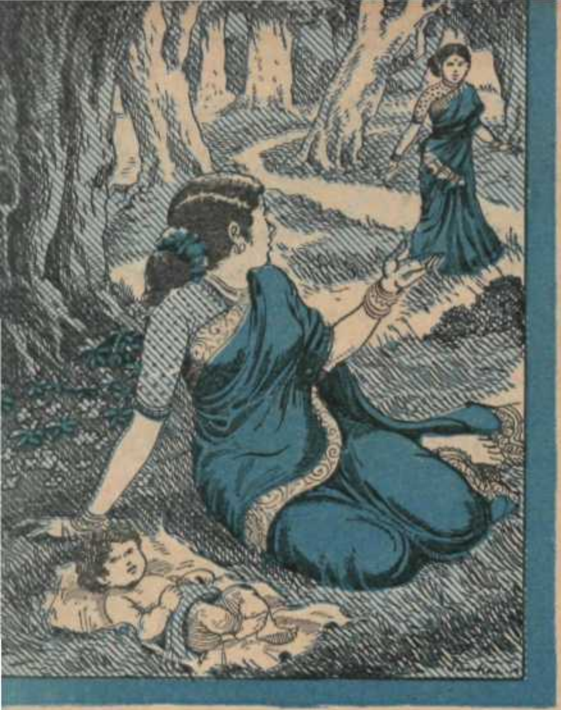

ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತು, ಸಾಕಿ ಸಲಹಲು ಅಶಕ್ತಳಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಗುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದಳು. ಆ ಅನಾಥ ಶಿಶುವೇ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಶರೀರಛಾಯೆಯಿಂದ ತೇಜೋವಂತನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ವೈಶ್ಯಸ್ತ್ರೀಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಆಕೆ ತನ್ನ ನಂಬುಗೆಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಮಗುವನ್ನು ತೋರಿಸಿ "ಈ ಮಗು ನನಗೆ ಹುಟ್ಟಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ತರುವಾಯ ಆಕೆ ತನ್ನ ನಡುವಿಗೆ ಬಿಗಿದಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಸಾಡಿ, ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಗಾಡಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅದು ಆಕೆಯ ಮಗುವೆಂತಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಿದರು. ತಾನು ಹೊರಟ ಕಾರ್ಯ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನೆರವೇರಿತಾದುದರಿಂದ ಆಕೆ ತೌರುಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಯೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾದರು. ಮಗುವಿಗೆ ನಿಗ್ರೋಧ ಕುಮಾರನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

ನಿಗ್ರೋಧಕುಮಾರನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವೇ ರಾಜಗೃಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಶಾಖಾಕುಮಾರನೆಂಬ ಮಗನೂ, ಒಬ್ಬ ಚಿಪ್ಪಿಗನಿಗೆ ಪೋತ್ರಿಕನೆಂಬ ಮಗನೂ ಜನಿಸಿದರು. ಈ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಮೂವರು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೂವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಲು ತಕ್ಷಶಿಲೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿಗ್ರೋಧಕುಮಾರನು ಪೋತ್ರಿಕನ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡನು.

ತಕ್ಷಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟು ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಕಾಶಿನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ದೇವಾಲಯದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮೂವರೂ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದರು. ಪ್ರೋತ್ರಿಕನು ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಗಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಎದ್ದು ನಿಗ್ರೋಧನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರಸಂಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು.

ಆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಕೋಳಿಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಕೊಂಬಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೋಳಿ, ಕೆಳಗಿದ್ದ ಕೋಳಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಡ್ಡಿ ಎಸೆಯಿತು. ಎರಡನೇ ಕೋಳಿ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು "ನಿನಗೆಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು? ನಾನು ಯಾರೋ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವೆಯಾ? ನಾನು ಇತರ ಕೋಳಿಗಳಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೋಳಿ ಅಲ್ಲ. ಏನೆಂದುಕೊಂಡೆ ನನ್ನ ಮಹಿಮೆ? ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದವನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ, ಗೊತ್ತೇ?" ಎಂದು ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು.

ಮೇಲಿನ ಕೊಂಬಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೋಳಿ "ನಾನೇನೂ ಸಾಮಾನ್ಯಳಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಹಿಮೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೇಳು; ನನ್ನ ಕೊಬ್ಬು ತಿಂದವನು ರಾಜನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಹೃದಯವನ್ನು ತಿಂದವನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ: ಮೂಳೆಯಮೇಲಿರುವ ಮಾಂಸ ತಿಂದವನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಿಳಿಯಿತೇ ನನ್ನ ಮಹಿಮೆ?" ಎಂದಿತು.

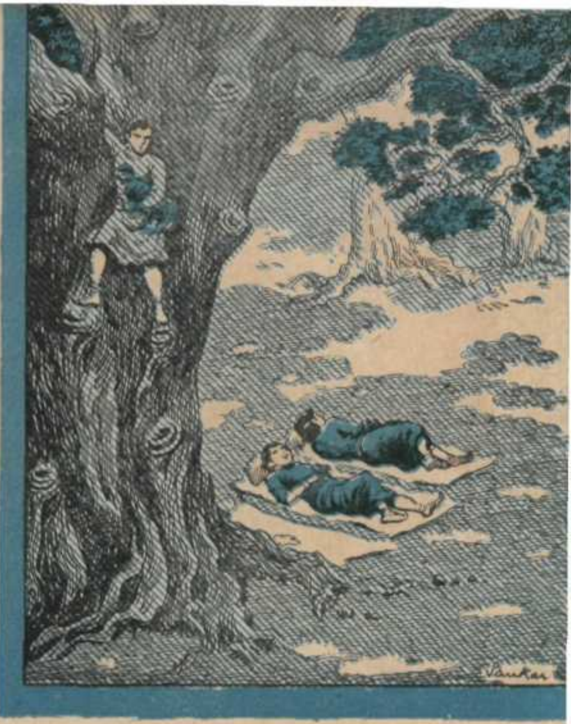

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರೋತ್ರಿಕನು ಮರವೇರಿ, ಮೇಲಿನ ಕೊಂಬಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ಅಡಿಗೆಮಾಡಿದನು. ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ನಂತರ ನಿಗ್ರೋಧ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೋಳಿಯ ಕೊಬ್ಬನ್ನೂ ಶಾಖನಿಗೆ ಅದರ ಎದೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಮೂಳೆಯಮೇಲಿದ್ದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದನು. ಅನಂತರ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. "ಇನ್ನು ಬೇಗನೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರೋಧನು ರಾಜನಾಗುವನು; ಶಾಖನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗುವನು; ನಾನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ನಂತರ ಅವರು ಮೂವರು ಕಾಶಿನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಒಂದುವಾರದ ಹಿಂದೆ

ಕಾಶಿರಾಜನು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಹೊಸರಾಜನನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಡಂಗುರಸಾರಿಸಿದ್ದರು.

ಮೂವರು ಮಿತ್ರರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು. ಅವರು ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಹಾಗೆ ನಿದ್ದೆಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಥದಮೇಲೆ ಅರಸರ ಲಾಂಛನಗಳಾದ ಖಡ್ಗ, ಪಾದರಕ್ಷೆ, ಕಿರೀಟ ಛತ್ರಚಾಮರಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜ ಪುರೋಹಿತರೇ ರಾಜ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಅತ್ತಕಡೆ ಬಂದರು. ಮೂವರು ಮಿತ್ರರು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ರಥ ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಪರಿವಾರವೂ ನಿಂತಿತು.

ಪುರೋಹಿತನು ರಥದಿಂದ ಇಳಿದು ಮೂವರು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವನು ಅವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅವರು ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಚಕ್ರವಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಆತನೇ ರಾಜನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನು. ಪುರೋಹಿತನಿಂದ ರಾಜನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ನಿಗ್ರೋಧಕುಮಾರ.

ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಣಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಪುರೋಹಿತನು ರಾಜಭಜಂತ್ರಿಗಳನ್ನು, ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆ ಸದ್ದಿಗೆ ಮೂವರೂ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದ್ದ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು

ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡರು. ತಾನು ಕಾಶೀನಗರದ ರಾಜನಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನೆಂದು ನಿಗ್ರೋಧನು ಅರಿತನು. ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಶಾಖನನ್ನು ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದ ಕೂಡಲೇ ನಿಗ್ರೋಧನು ಶಾಖನೊಂದಿಗೆ "ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾರಿ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವೆವು. ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು. ನೀನು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮೂವರ ಮಾತಾಪಿತರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವೆಯಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಇಂತಹ ಸಾಧಾರಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದೇ? ನನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದು. ನಾನು ಹೋಗಲಾರೆ" ಎಂದ ಶಾಖ.

ಅದರಿಂದ ನಿಗ್ರೋಧನು ಪೋತ್ರಿಕನನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ. ಪೋತ್ರಿಕನು ರಾಜಗೃಹ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಕಾಶಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. "ನಾವಿಲ್ಲೇ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಪೋತ್ರಿಕನು ಕಾಶಿನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಭೋಜನಮಾಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಖನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. "ನಾನು ಶಾಖನ ಮಿತ್ರ. ನಾನು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ" ಎಂದು ನೌಕರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಪೋತ್ರಿಕನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೆಂದು ನೌಕರರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡನೆಂದು ತಿಳಿದ ಶಾಖನು

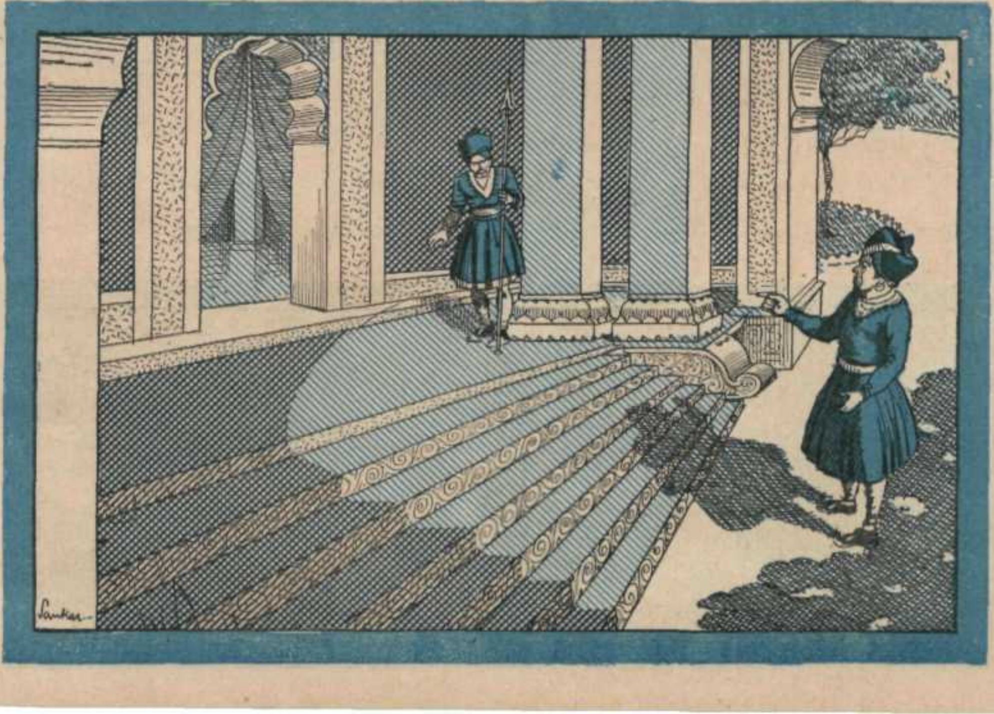

ಉರಿದೆದ್ದನು. ಕೋಳಿಯ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡದೆ ನಿಗ್ರೋಧನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಪೋತ್ರಿಕನಮೇಲೆ ಶಾಖನಿಗೆ ಕೋಪವಿತ್ತು.

"ಆ ತಿಳಿಗೇಡಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಿಗಿದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ" ಎಂದು ನೌಕರರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವರು ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಪೋತ್ರಿಕನನ್ನು ಹೊಡೆದಟ್ಟಿದರು.

ಪೋತ್ರಿಕನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಅಟ್ಟಿದನಂತರ ಎಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನಮೇಲೆ ನಿಗ್ರೋಧನಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡುವನೋ ಎಂದು ಶಾಖನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಆದರಿಂದ ಅವನು ಕೂಡಲೇ ನಿಗ್ರೋಧನಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ತಾನು ಎದುರಾಗಿರುವಾಗ ತನ್ನಮೇಲೆ ದೂರುಕೊಡಲು ಪೋತ್ರಿಕನು ಹಿಂದೆಗೆಯುವನೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಶಾಖನು ಹೋದಾಗ ಪೋತ್ರಿಕನು ರಾಜನಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ. ಶಾಖನ ಇದಿರಿನಲ್ಲೇ ಪೋತ್ರಿಕನು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಗ್ರೋಧನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಶಾಖನಮೇಲೆ ನಿಗ್ರೋಧನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂತು.

"ಪೋತ್ರಿಕನು ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥ. ನೀನು ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಆತನು ನಿನಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಸ್ಥಾನ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಕೋಳಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ನೀನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ ಕೃತಘ್ನನಾಗಿ ವಿನಾಕಾರಣ ಆತನಿಗೆ ಅವಮಾನಮಾಡಿದೆ. ನಿನ್ನಂತಹ ನೀಚನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವೆನು" ಎಂದು ನಿಗ್ರೋಧನು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಪೋತ್ರಿಕನು ಅಡ್ಡ ಬಂದು "ಗೆಳೆಯನೇ, ನಾವು ಮೂವರು ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲವೇ. ಒಬ್ಬರ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಬ್ಬರು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸಹಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ಈತನೇ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರಲಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ನಿಗ್ರೋಧನು ಶಾಖನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದನು. ತದನಂತರ ಪೋತ್ರಿಕನನ್ನು ತನ್ನ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು.

ಕೊಶಾಧಿಕಾರಿ ಎಂಬ ಪದವಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಅದೇ ಮೊದಲು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ರಾಜರ ಬಳಿ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ.

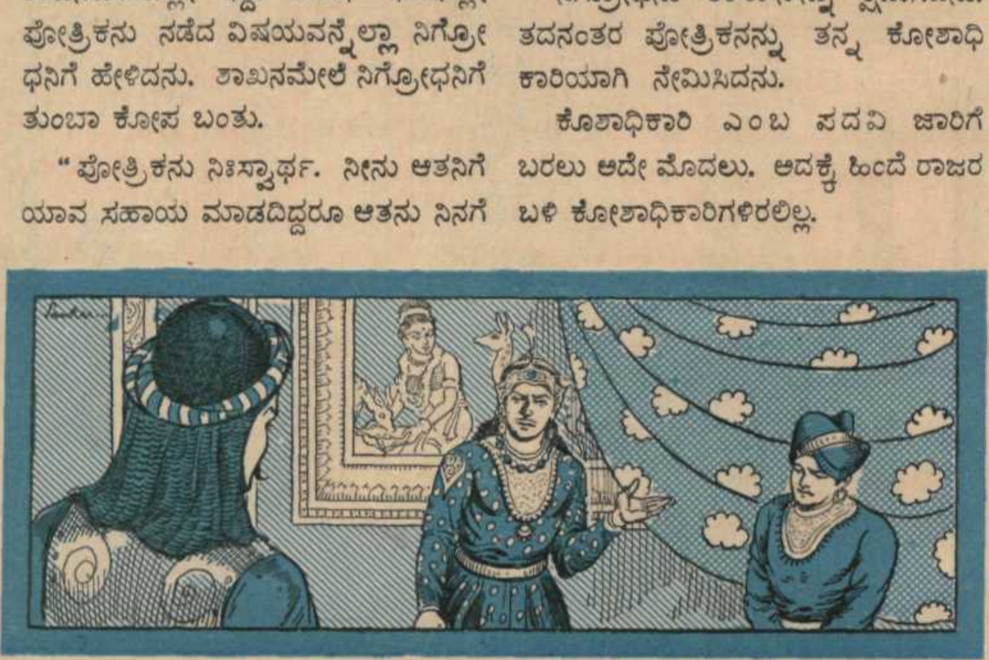

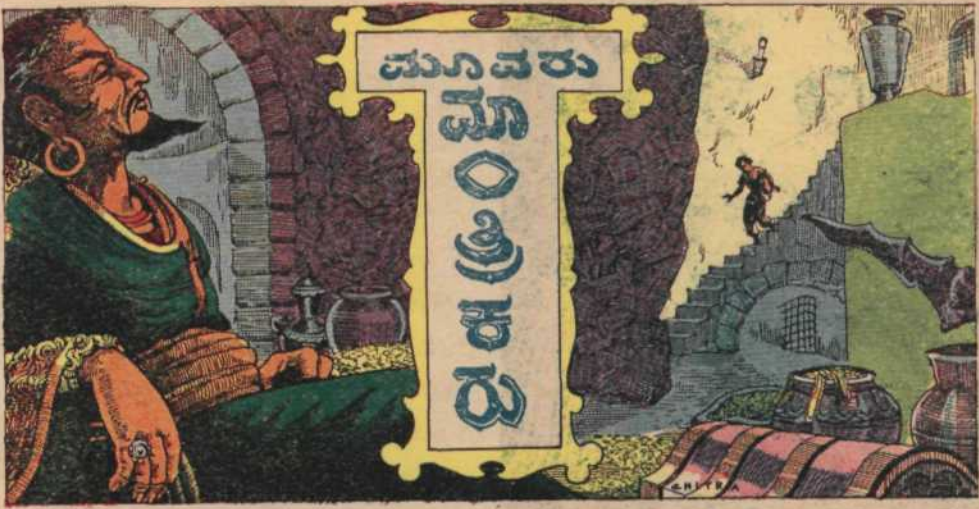

ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು

6

[ಪದ್ಮಪಾದ ಮತ್ತು ಪಿಂಗಳರು ಭಲ್ಲೂಕಪರ್ವತದ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ನದಿಯ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋಗುವಂತೆಮಾಡಲು ಪದ್ಮಪಾದನು ಸಮಾಧಿ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಲು ಪಿಂಗಳನು ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆತನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ನದಿಯ ಜಲ ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಅದರಿಂದ ನದಿಯ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ದೇಗುಲದ ಶಿಖರ ಕಾಣಿಸಿತು.—ತರುವಾಯ]

ಪದ್ಮಪಾದನು ದೇವಾಲಯದ ಶಿಖರದಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಅದರಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿದನು. ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಪದ್ಮಪಾದನ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಪದ್ಮಪಾದನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಭಯದಿಂದ ತರಗೆಲೆಯಹಾಗೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿ ನಮುಸ್ಕಾರಮಾಡಿದರು. "ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದಿರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ" ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ.

ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಧೈರ್ಯ ವಹಿಸಿ "ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕರೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಬಿನ್ನಪವನ್ನು ಲಾಲಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಂತ್ರದ ಬಂಧನದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎಂದನು.

"ನಾನು ಬಂದ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರುವ ಮೊದಲೇ ನಿಮಗೆ ಮಂತ್ರ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕೇ?" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕು, "ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಿಶಾಚಿಗಳಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮಹಾದುಷ್ಟ, ಕ್ರೂರಪಿಶಾಚಿಗಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಕರಗತವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಂತ್ರಬಲದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಡೆಯಿರಿ." ಎಂದ.

ಪದ್ಮಪಾದನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಖಿನ್ನರಾದರು. ತರುವಾಯ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ "ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕರೇ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ದಾಸಾನುದಾಸರು. ಮಂತ್ರಬಲದಿಂದ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಹಸಿವಿನಿಂದ ತುಂಬಾ ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತೀರಾ ನಿಶ್ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು." ಎಂದು ವಿಲಪಿಸಿದರು.

ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರವಾಯಿತು. ಅವನು ಪದ್ಮಪಾದನಕಡೆ ತಿರುಗಿ, "ಪದ್ಮಪಾದ" ಎಂದು ಏನೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಪದ್ಮಪಾದನು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು, ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು:

"ನೀವಿಷ್ಟು ದಿನವೂ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಉಪವಾಸಬಿದ್ದ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡುವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುವಿರಿ! ಹೌದೋ?"

"ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕರಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷುದ್ರರಾದ ನಾವು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದೊ?" ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದರು. ದೈನ್ಯತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು ಅವರ ಕಂಠಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕನು. ತರುವಾಯ ಪಿಂಗಳನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು. "ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾನವರನ್ನು ಹೊರತುಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನೀವು ಯಾವ ರೂಪ ಬಯಸುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಪದ್ಮಪಾದ, ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ಆನೆಯ ರೂಪಕೊಡು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾನನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವರು" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

"ಏನು, ಆನೆಯ ರೂಪವೆ? ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕ, ನಮಗೆ ಆನೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡಬೇಡ." ಎಂದು ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ನುಡಿದರು. "ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೊಪ್ಪುಸದೆ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ತಿನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಒಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ವಿಷತುಲ್ಯವಾದುದು ಆನೆಯ ರೂಪಬೇಡ." ಎಂದರು.

ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸಿಂಹವನ್ನಾಗಿ........" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಆ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ಸಿಂಹವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದನು.

"ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಭಾರಿ ಹುಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಎರಡನೇಯವನ ನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಆ ಮೃಗಗಳ ಕಡೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿ, "ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಮಾಂಸಾಹಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಹುಲಿಗಳ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಅಡವಿಯ ಕಡೆಗೆ ಭರದಿಂದ ಓಡಿದವು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಹಾಗೆ ಓಡಿದ ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರಕಡೆ ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಪಿಂಗಳನೊಂದಿಗೆ, "ಪಿಂಗಳಾ, ನಾವು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೂ ಸಹ ಅನೇಕ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ನೋಡೋಣ. ಆ ಪಾಳು ದೇಗುಲದ ಶಿಖರ ಈಗ ನಿನಗೆ

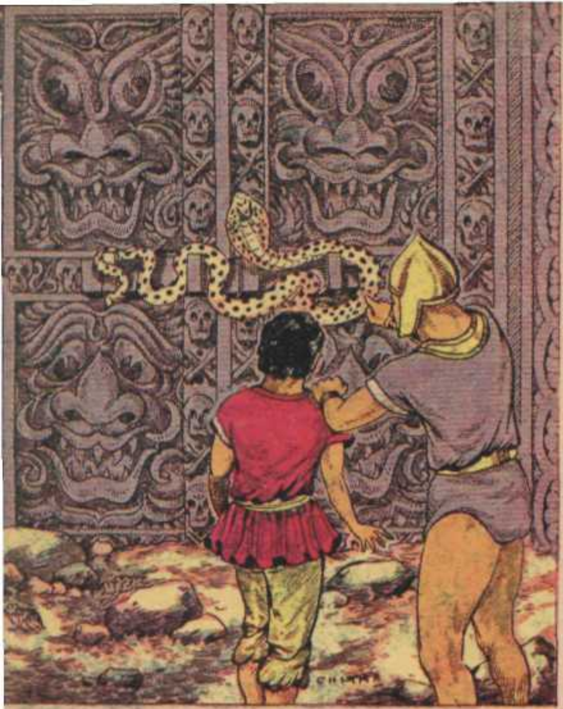

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೇ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಪಿಂಗಳನು ಅತ್ತ ನೋಡಿ, "ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೀಗ ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲು ನೀನು ಆರು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ದಾಟಬೇಕು. ಆ ಆರು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮಹಾ ಭಯಂಕರವಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಧೈರ್ಯ ಬಿಡಬಾರದು. ನೀನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂಜಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವುಂಟಾಗುವ ಸಂಭವವೂ ಇದೆ. ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಎಚ್ಚರಾಗಿರಬೇಕು." ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ.

ಪಿಂಗಳನು ಏನೂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತದೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಪಾಳು ದೇಗುಲದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಅವನಕಡೆ ಯೊಂದುಸಾರಿ ನೋಡಿ, "ಪಿಂಗಳಾ, ನಡೆ. ನಾವಿನ್ನು ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಆರು ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಬಾಗಿಲಿನ ವರೆವಿಗೂ ನಾನು ಬರಬಲ್ಲೆ. ಅನಂತರ ನೀನೇ ಆ ದ್ವಾರ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಉಳಿದ ಐದು ದ್ವಾರಗಳನ್ನೂ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿ ಸೇರಬೇಕಾದವನು ನೀನೇ ಆಗಿರುವೆ" ಎಂದ.

ಪದ್ಮಪಾದ ಪಿಂಗಳರು, ಒಂದು ತೊಟ್ಟಾದರೂ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬತ್ತಿಹೋಗಿದ್ದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಪಾಳುದೇಗುಲವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು. ದೇವಾಲಯದ ಮೊದಲನೇ ದ್ವಾರ ಭಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಿತ್ತು. ನೋಡುವವರಿಗೆ ಭೀತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ದೇವದಾರು ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕದಗಳ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಭೀಕರಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಕದಗಳಿಗೂ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಭಾರಿ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕ್ರೂರವಾದ ಸರ್ಪ ಬುಸಗುಡುತಿತ್ತು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಪಿಂಗಳಾ, ನೀನು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಸರ್ಪವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅದನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸು.

ಆ ತರುವಾಯ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಭೀಕರಾಕಾರವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀನು ಅಂಜದೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ತರುವಾಯ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದ್ವಾರಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಲೇಬಾರದು"

"ಪದ್ಮಪಾದ, ನಾನು ಎಂತಹ ಭೀಕರ ಶಕ್ತಿಗೂ ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸು. ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವಂತಹ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಈ ಪಾಳುದೇಗುಲದಲ್ಲಿವೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸದೆಯೇ ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ ನೀನುಮಾತ್ರ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಹೆದರದೆ, ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದರೆ ಅವು ನಿನಗೇನೂ ಅಪಾಯ ಮಾಡಲಾರವು. ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ನೀನು ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಂದು, ನೀನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವೆ. ಮತ್ತೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿವಂತನೂ, ಧನವಂತನೂ ಬೇರೊಬ್ಬನಿರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ. ಪಿಂಗಳ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತನಾದನು. "ಅದರಿಂದಲೇ ನಾನಿಷ್ಟು ಪ್ರಮಾದಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ನಡೆದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಸಮಾಧಿ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಹೆಡೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಬುಸುಗುಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಪವನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಭಯಂಕರ ಸರ್ಪವು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಿತು.

ಆದರೆ ಅದೇ ಕ್ಷಣ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಭೂಮಿ ಅದುರುವಂತಹ ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಕರ್ಣಕಠೋರವಾದ ಧ್ವನಿ

ಯೊಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು. "ಒಳಗೆ ಬರುವ ವಿಧಾನವರಿಯದೆ ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕನಾದ ಮಹಾಮಾಯನ ಮಹಾ ಸಮಾಧಿಯ ಮಹಾಪ್ರಥಮ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ ಅಂಜುಕುಳಿ ಯಾರು ನೀನು?"

ಪಿಂಗಳ ಏನೂ ಬೆದರದೆ ಸ್ಥಿರವಾಣಿಯಿಂದ ಹೀಗೆಂದ: "ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪಿಂಗಳ. ನಾನು ಅವಂತೀ ನಗರ ವಾಸಿ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಲಗಾರ. ನನ್ನ ಗುರು ಪದ್ಮಪಾದ...."

"ಸಾಕು. ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ನೀನು ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳ. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು. ಇದೋ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಈ ಮಾತುಗಳು ಮೊದಲಿನಷ್ಟು ಕಠೋರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರು ಕ್ಷಣವಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲು ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಅಲ್ಲಿ ಪರ್ವತಾಕಾರದ ಕಪ್ಪನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ಥಳಥಳಿಸುವ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಪಿಂಗಳನು ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಕತ್ತಿ ಏಟಿಗೆ ಸಿಗುವಷ್ಟು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಪಿಂಗಳನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ, "ಹೂಂ" ಎಂದು ಹುಂಕರಿಸುತ್ತಾ, "ನೀನು ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳನೋ? ಹಾಗಾದರೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಚಾಚು. ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಳಚಿಬೀಳುವಂತೆ ಈ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕಡಿಯುವೆನು" ಎಂದನು.

ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಇಷ್ಟುದೂರ ಬಂದು ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವೆಂದು ಅವನು ಅರಿತಿದ್ದನು. ಕುತ್ತಿಗೆ ಚಾಚಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕು. ಏನಾದರಾಗಲಿ ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಾಗಿಸಿದನು.

ತಕ್ಷಣ ಆ ಪರ್ವತಾಕಾರನ ಕೈಯಿಂದ ಖಡ್ಗ ಕಳಚಿ ಕೆಳಗೆಬಿತ್ತು. ಅವನು ಬುಡಕಡಿದ ಮರದಹಾಗೆ ಪಿಂಗಳನ ಮುಂದೆ ಶವದಂತೆ ದಢಾರನೆ ಬೋರಲು ಬಿದ್ದನು.

ಇದನ್ನುಕಂಡು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು. ಅವನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಆ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಎರಡನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು.

ಆ ದ್ವಾರದ ಬಾಗಿಲೂ ಸಹ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶೂಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ರಾವುತನು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ, ಮಾತು ಕಥೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಶೂಲದಿಂದ ಪಿಂಗಳನ ಹೃದಯವನ್ನು ಇರಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಪಿಂಗಳನು ಹೆದರದೆ ಎದೆಯಮೇಲಿನ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ, "ನಾನು ಯಾರು ತಿಳಿದಿದೆಯೆ? ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳ" ಎಂದು ಮುಂದಡಿ ಯಿಟ್ಟನು.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ರಾವುತನು ಸಹ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಪಿಂಗಳನು ಇಮ್ಮಡಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂಡ ಎರಡನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಮೂರನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು.

ಮೂರನೇ ದ್ವಾರದಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು ಬಾಣವನ್ನು ಹೆದೆಗೇರಿಸಿ ಪಿಂಗಳನ ಕಡೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಪಿಂಗಳನು ಬೆದರದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಬಿಲ್ಲುಗಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಗದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಪಿಂಗಳನು ಮೂರನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿದನು.

ನಾಲ್ಕನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಭೀಕರ ಗರ್ಜನೆಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ದ್ವಾರದ ಅತ್ತಿತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಎರಡು ಖಡ್ಗ ಮೃಗಗಳು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಪಿಂಗಳನಮೇಲೆ ಹಾರಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪಿಂಗಳನು ತುಸವಾದರು ಚಲಿಸದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಆ ಖಡ್ಗ ಮೃಗಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವು ಭಗ್ಗೆಂದು ಉರಿದು ಬೂದಿ ರಾಶಿಯಾಗಿಬಿದ್ದುವು.

ಪಿಂಗಳನು ಐದನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ವಿಚಿತ್ರಮೃಗ ಭೀತಿಗಿಂತಲೂ ಆಚ್ಚರಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಇಂತಹ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅವನು ಈವರೆಗೂ ಕಂಡೂ ಕೇಳಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಹಿಂಗಾಲುಗಳು ಸಿಂಹದಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ತಲೆ ಮತ್ತು ಮುಂಗಾಲುಗಳು ಗರುಡನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದು ಯಾವ ಮೃಗ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಗರುಡ ಸಿಂಹವು ಹಿಂಗಾಲುಗಳಮೇಲೆ ನಿಂತು ರೆಕ್ಕೆ ಬಡೆಯುತ್ತ ಪಿಂಗಳನಮೇಲೆ ಹಾರಲೆತ್ನಿಸಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತ

ನಾದನು. ಕೂಡಲೇ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, "ದಾರಿ ಬಿಡು. ನಾನು ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳ" ಎಂದು ಮುಂದಡಿಯಿಡಲು ಗರುಡಸಿಂಹವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟಾಕಿಯ ಹಾಗೆ ಠಪ್ಪನೆ ಸಿಡಿದು ನುಚ್ಚು ನೂರಾಯಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹಾರಿಬಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಹೋದ ಅವರಕಡೆ ಮರುಕದಿಂದ ನೋಡಿ, ಐದನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಆರನೇ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

ಈ ಆರನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಮಹದಾನಂದವಾಯಿತು. ಉಂಗುರ, ವಜ್ರದ ಹಿಡಿಯುಳ್ಳ ಖಡ್ಗ, ಭೂಗೋಳಗಳು ತನಗೆ ಲಭಿಸುವುವು!

ಪಿಂಗಳನು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆರನೇಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಕಣ್ಣು ಅದುರಿದಂತಾಯಿತು. ಎದುರಾಗಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಗದೆ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದನು! ಪಿಂಗಳನು ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವನಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿರಲು, "ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು. ನೀನು ಯಾರು?" ಎಂಬ ಕರ್ಕಶವಾದ ಸ್ವರ ಕೇಳಿಸಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದೋ ಪಿಶಾಚಿ ಪದ್ಮಪಾದನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿರುವುದಾಗಿ ಪಿಂಗಳನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಧಗಧಗಿಸುವ ಗದೆ ಅವನ ನೇತ್ರಗಳ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಭಯಕಂಪಿತನಾಗಿ ಹಿಂದೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟನು.

"ಯಾರೋ ಕಳ್ಳ. ಜಾಲಗಾರ ಪಿಂಗಳನಲ್ಲ. ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟಿ. ದೂರಕ್ಕೆಸೆಯಿರಿ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಪಿಂಗಳನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದುವು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋಲಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಕೈಯಿಂದ ಯಾರೋ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಲಾಯಿತು. ಬಲವಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ದ್ವಾರವೇ ಟಪಟಪನೆಂದು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ. ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಳಗೆ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೈ ಚಾಚಿ ಅವನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ವಿಫಲವಾದ ಆಶೆ

ಬೇಸರಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಶ್ಮಶಾನದಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇತಾಳ "ರಾಜನೇ, ಛಲವಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಫಲಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಛಲವೂ ಪ್ರಮಾದಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಲ್ಲುದು! ಹಿಂದೆ ನಂದನೆಂಬವನ ಗತಿ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆತನ ಕಥೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು" ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

"ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಸ್ತರ ಗ್ರಾಮವಿತ್ತು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳಿದ್ದುವು. ಗ್ರಾಮದ ನಡುವೆ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ಆ ದೇವಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತರೆ ಮೀನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಿಗುತಿತ್ತು. ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ಆ ದೇವಿಗೆ ಮುಡುಪು ಕಟ್ಟುವುದುಂಟು.

ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳು

ತುಫಾನಿನಿಂದ ಬೆಸ್ತರಿಗೆ ನಷ್ಟ ವುಂಟಾಗದಂತೆ ದೇವಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬೆಸ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಭಕ್ತಿ.

ಬೆಸ್ತರೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಅನುಭವಶಾಲಿಯೂ, ಸಮರ್ಥನೂ ಆದವನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳುವುದು ಅವರ ಪದ್ಧತಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಕೆಲವಾರು ಯುವಕರು ನಾವಿಕರಾಗ ಬಯಸಿ ವರ್ತಕರ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಾಸಿಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ, ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತಿದ್ದುದುಂಟು.

ಹಾಗೆ ಹೋದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನೌಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಳಿದವರು ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸಿ, ಹೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂತಲೇ ಗ್ರಾಮದ ಯುವಕರು ನೌಕಾವೃತ್ತಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಂದನು ಬೆಸ್ತರ ದೊರೆಯ ಕಿರಿಯ ಮಗ. ಅವನ ಅಣ್ಣ ಸುಂದನು ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯನು. ನಂದನಿಗೆ ಕೇವಲ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಾಗಿರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ರೇಣುಕ ಎಂಬುವನನ್ನು ಬೆಸ್ತರ ದೊರೆಯಾಗಿ ಆರಿಸಲಾಯಿತು. ಸುಂದನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಬಳಿ ಮಿಾನು ಹಿಡಿಯುವ ಕಸಬನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪರರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ತಾನೇ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ನಡೆಯಿ

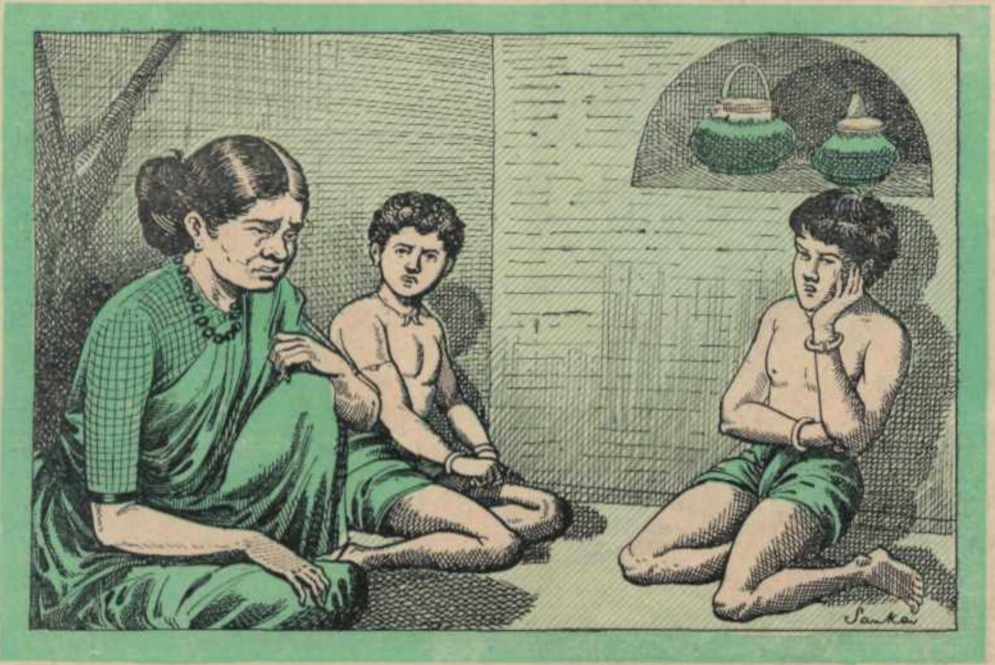

ಸುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಬಲೆ ಬೀಸುವುದು, ಬಲೆಯ ಮರಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದ. ನಂದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗ. ಆದರಿಂದ ಅವನ ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ರೇಣುಕನಬಳಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಮೊದಲಿಂದ ನಂದ ಬಲು ಚೂಟಿ, ಸಾಹಸಿ. ಅಂತಲೇ ರೇಣುಕನಿಗೆ ಅವನು ತುಂಬಾ ಬೇಕಾದವನು. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲ ಅವನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಇಂತಹವನು ನಾವಿಕನಾದರೆ ಪುಷ್ಕಲವಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ.' ಎಂದು ಬೆಸ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂದನ ತಾಯಿ, "ನನ್ನ ಮಗ ನಾವಿಕನಾಗುವುದೇ? ಊಹುಂ. ಹಾಗಾಗಲು ನಾನು ಎಂದೂ ಒಪ್ಪಲಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರೇಣುಕನಿಗೆ ಸುಂದರಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನಂದನಿಗಿಂತ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಕಿರಿಯಳು. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಚೆಲುವೆ ಯಾದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮಮತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಒಂದು ದಿನ ರೇಣುಕನು ಹುಡುಗಾಟಕ್ಕೆ ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, "ದೊಡ್ಡವಳಾದರೆ ಯಾರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆಯೋ ಪೋರಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಅದೋ, ಆ ನಂದನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಆ ಚೋಟುದ್ದದ ಹುಡುಗಿ.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಂದನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಂತಾಯಿತು.

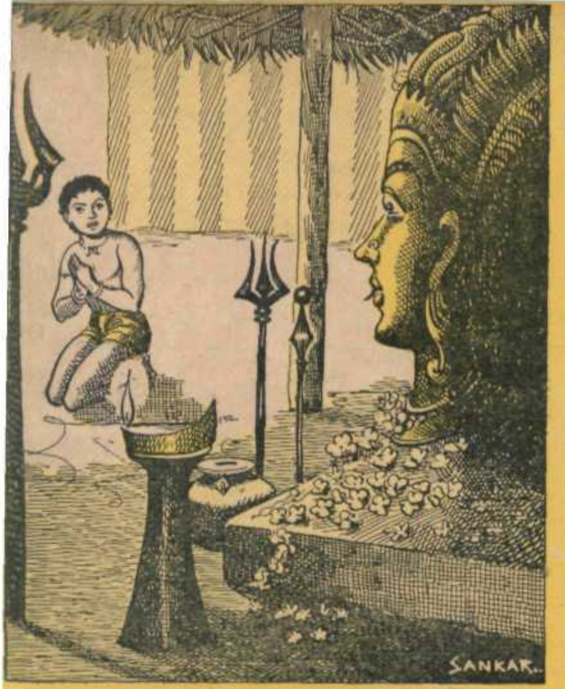

ಅವನಿಗೆ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ. ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಿಂದಲೇ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಮೀನು ಹಿಡಿದು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಆಗದ ಮಾತು. ಆದುದರಿಂದ ತಾನು ಪರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾವಿಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ? ದೇವಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಯಾಕಾಗಬಾರದು? ಅವನು ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ, "ಅಮ್ಮಾ, ತಾಯಿ, ನನ್ನನ್ನು ನಾವಿಕನನ್ನಾಗಿ, ಸಿರಿವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ ಯಾದರೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ, ಸಮುದ್ರದಮೇಲಿಂದ ಎರಡು ಗಾವುದದಷ್ಟು ದೂರ ಕಾಣಿಸವಂಥ ಗುಡ್ಡದಮೇಲೆ ನಿನಗೊಂದು ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆನು. ನಾನು ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ದಿನಾ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವೆವು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಆ ತರುವಾಯ ಅವನು ತಾಯಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ನಾವಿಕನಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡು" ಎಂದನು.

ತಾಯಿ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಳು. ಬೇಡವೆಂದು ಮಗನಿಗೆ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು. "ಮಗೂ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ತಲಾ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಇದ್ದಂತೆ. ನೀನು ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ನಾನು ಅರ್ಧ ಕುರುಡಳಾಗುವೆನು. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ನಾವಿಕನಾಗುವುದೆಂದರೇನು? ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ನೀನೇನಾದೆಯೋ ಎಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸಲಾರೆ. ನೀನೊಂದುವೇಳೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು" ಎಂದಳು ತಾಯಿ. ನಂದನು ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಾಗಿ ತಾಯಿಯ

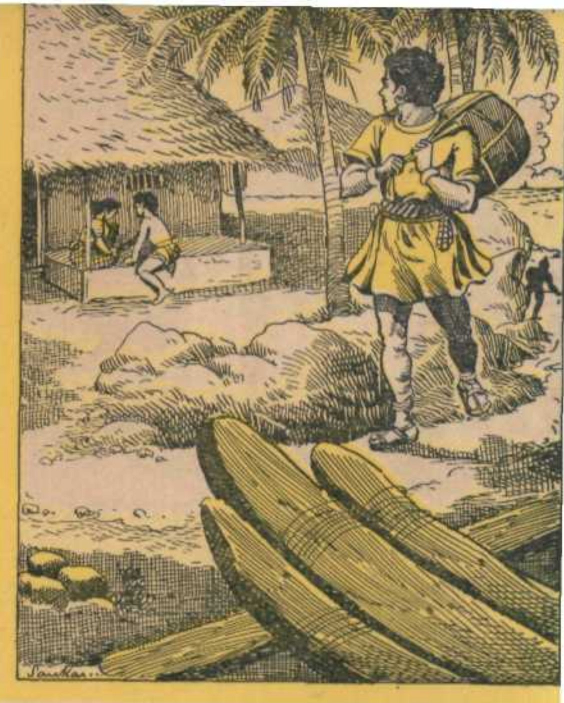

ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಇಟ್ಟನು. ತಾನು ದೇವತೆಗೆ ಹರಕೆಹೊತ್ತ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ನಾವಿಕನಾಗುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾಯಿ ಅರಿತಳು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ನಂದನು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು-

ದೇವಿ ಅವನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದಳೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನಿನ್ನೂ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನಾದರೂ ವರ್ತಕರ ಹಡಗೊಂದರಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದ ಚತುರತೆಯಿಂದ ಹಡಗು ನಡೆಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪಳಗಿ ಪ್ರವೀಣನಾದನು. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅವನು ವರ್ತಕರಿಗೆ ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ವೆಸಗಿದನು. ನುರಿತ ನಾವಿಕರೂ ಸಹ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ತುಫಾನಿಗಲ್ಲಿ ಅವನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ತುಂಬಾ ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅನೇಕ ವರ್ತಕರು ಅವನಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗೆ ಬಂದ ಲಾಭದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಪಾಲು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಂಟು ವರ್ಷ ನಾವಿಕನಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ ನಂದನು ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುಂದರಿ ಸುಂದನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಂದನ ಆಶೆ ನೀರು ಪಾಲಾಯಿತು. ಸುಂದರಿಗಾಗಿ ಅವನಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸುಂದರಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದುದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಈ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಂದರಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಎಂತಲೇ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಸುಂದರಿ ನಂದನನ್ನು ಎಂದೋ ಮರೆತಿದ್ದಳು. ಅಂದು ನಂದನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತೂ ಸಹ ಅವಳಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂದನು ನಾವಿಕನಾಗಲು ಹೋದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ತಂದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಸುಂದರಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಗಂಡು ದಿಕ್ಕು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರಿಗೂ ಒಪ್ಪೊತ್ತೂಟಕ್ಕೂ ತಾಪತ್ರಯ ಪಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸುಂದನು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಅರ್ಹರಾದ ತರುಣರು ಬೇರೊಬ್ಬರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಸುಂದರಿ ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ವಿವಾಹವಾದಳು.

ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತ ನಂತರ ನಂದನು ಯಾರಮೇಲೂ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸುಂದರಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ಮಾತ್ರ ಮಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಂದರಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಬರಲು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸುಂದರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಅತ್ತೆಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

ನಂದನ ತಾಯಿ ಮಗನ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಮರುಗಿದಳು. ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, “ಕುಲಕಳಂಕ ತರುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆಯೋ ಮಗು. ನಾವಿಕನಾಗಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದು ಹೀಗೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋದೆಯಾ? ನಿನಗೆ ಅತ್ತಿಗೆ ಬೇರೆ, ತಾಯಿ ಬೇರೆಯೇ? ನಿನ್ನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸುವೆಯಾ? ನೀನು ಹಿಂತಿರುಗಿ

ಬಂದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟದ್ದರೆ ಸೊಗುಸಾಗಿರುತಿತ್ತು. ಪ್ರಯೋಜಕನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಅಪಾರ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನೀನು ಈಗ ಅವಸ್ಥೆಪಡುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಾರೆ. ನೀನೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೊರಟು ಹೋಗು" ಎಂದಳು.

"ಸರಿಯಮ್ಮಾ, ಹೋಗುತ್ತೇನೆ." ಎಂದ ನಂದ. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಸುಂದನು ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊರಟಾಗ ನಂದನು "ಅಣ್ಣಾ, ನಾನು ಮೀನು ಹಿಡಿದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದುವು. ಇಂದು ನಾನೂ ಸಹ ಒಂದು ತೆಪ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೀನಿನ ಬೇಟೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರೂ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ತೆಪ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು-

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಮೊದಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಸ್ತರು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸುಂದರಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಅತ್ತೆ ಊಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಸ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದರು. ನಂದನು ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಸುಂದ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪುನಃ ಹೊರಟರು. ಅವರಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಂದನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ತೆಪ್ಪಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಂದನ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ, "ರಾಜನೇ, ನಂದನ ಆಶೆ ವಿಫಲವಾಗಲು ಕಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದು? ನಂದನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸದ ದೇವತೆಯದೇ? ನಂದನಲ್ಲಿ ಆಶೆ ಮೂಡಿಸಿ ಅವನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ಸುಂದರಿಯದೇ? ಅವನ ಆಶೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಬಂದ ತಾಯಿಯದೇ? ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ" ಎಂದಿತು.

ಇವರಲ್ಲಿ ದೇವತೆಯ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಸುಂದರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವಂತೆ ವರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ನಂದ ಆ ರೀತಿಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ನಾವಿಕನಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದೆಂಬಂತೆ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ. ಸುಂದರಿಯದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ನಂದನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆಕೆ ಕೇವಲ ಲೋಕಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮಗು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆ ಬಾಧ್ಯಳಲ್ಲ. ಅವನ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೂ ತಪ್ಪುಹೊರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಕೆ ಮೊದಲಿಂದ ನಾವಿಕನಾಗಿ ಹೋಗಬೇಡೆಂದು ನಂದನಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆಕೆಯ ಮಾತುಕೇಳಿದ್ದರೆ ನಂದನು ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನು ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ಹಾಗೆ ಹೋದವನು ಬದುಕಿರುವನೋ, ಇಲ್ಲವೋ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ ನಂತರ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆಕೆ ಅರಿಯಳು. ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯ ಬಯಕೆ. ಕಿರಿಯವನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿರಿಯಮಗನ ಸುಖಶಾಂತಿ, ಮತ್ತು ಕುಲಗೌರವಗಳಿಗೆ ಭಂಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಆಕೆ ಸಿದ್ಧಳಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂದನ ದುರಾಶೆಯೇ ಅವನ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣ." ಎಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಜನ ಮೌನ ಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಗಿಳಿಯ ಮೋಸ!

ಮಗಧರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕನಿದ್ದ. ಆತ ಹಡಗಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತಿದ್ದ. ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಕುರಿತು, “ನಾನು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಏನೇನು ಬೇಕು?” ಎಂದು ಕೇಳುತಿದ್ದ.

ಹೀಗೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡುವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿ, ತಾನು ಸಾಕುವ ಗಿಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಿನಗೇನು ತರಬೇಕು ಗಿಳೀ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಗಿಳಿ, “ನೀನು ಆ ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಲದಮರವುಂಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗಿಳಿಗಳುಂಟು. ನೀನು ಹೋಗಿ ಅವುಗಳ ಹತ್ತಿರ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಒಂದು ಗಿಳಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ, ಎನ್ನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತವೋ ನನಗೆ ಬಂದು ಹೇಳು; ಇದೇ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು” ಅಂದಿತು ಗಿಳಿ.

ಮರುದಿನ ವರ್ತಕ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟ. ಆರು ತಿಂಗಳು ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಲದಮರದ ಗಿಳಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಗಿಳಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಗಿಳಿ ರಪರಪ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಉಳಿದುವೆಲ್ಲಾ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಹಾರಿ ಓಡಿದುವು. ಈ ಘಟನೆಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ವರ್ತಕ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುದನ್ನು ತನ್ನ ಗಿಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಆ ಗಿಳಿಕೂಡಾ ರಪರಪ ರೆಕ್ಕೆಬಡಿದುಕೊಂಡು ಪಂಜರದೊಳಗೇ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ‘ಆಯ್ಯೋ!’ ಎಂದು ವರ್ತಕನು ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ. ಕೂಡಲೇ ಗಿಳಿ ಆಕಾಶಕೆ ಹಾರಿ ಓಡಿಯೇ ಹೋಯಿತು! ಆಗ ತಾನೇ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಗುಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾದ್ದು!

ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೊಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಅವನ ಹೆಸರು ಕಮುರ್. ತಂದೆ ಮರಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಮುರ್ ಆಸ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯನಾದ ಅನೇಕ ದಾಸದಾಸಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅತಿವೈಭವದಿಂದ ಜೀವನಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ, ಆಹಾರ ಪಾನೀಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆವಹಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ನಾರೀದ್ವೇಷಿ. ಹೆಂಗಸರೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಅಸಹ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತಲೇ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ಕಮುರ್ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಒಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅವನ ಎದುರಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗುಂಪೊಂದು ಬರುತಿತ್ತು. ಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದರೆ ಆಗದ ಕಮುರ್, ಅವರು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಮೊದಲೇ ಬೀದಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆನುಗ್ಗಿ ಒಂದು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವನ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ತರುಣಿಯೋರ್ವಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರುಹಾಕ ಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಹೆಂಗಸರೆಂದರೆ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಮುರ್‌ಗೆ ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವುಂಟಾಯಿತು. ಅವಳ ಮುಖ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದಮನಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆಕೆ ಯಾರ ಮಗಳು, ಅವಳನ್ನು ತಾನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಬಾಗದಾದಿನ ಖಾಜಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಆ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ತಾನು ಕಂಡ ಕನ್ಯೆ ಖಾಜಿಯ ಕುವರಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಭಾಗ್ಯ ತನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕಮುರ್.

ಎ. ಸುಂದರ

ಅವನ ವಿಚಿತ್ರ ನಡತೆ ನೋಡಿ ನೌಕರರಿಗೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಕುಲವುಂಟಾಯಿತು. "ಯಜಮಾನರೇ ಯಾಕೆ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಇರುವಿರಿ? ಮೈ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲವೇ? ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸೋಣವೇ" ಎಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಕಮರ್ ಅವರಿಗೆ ನಿಜಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದಿ ದಾದಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಜವನ್ನು ಊಹಿಸಿದಳು.

"ಇಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಯಾರೋ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೊಬ್ಬಳು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಯಾರೋ ಹೇಳು. ಅವಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ತಂದು ನಿನಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಅವಳು ಹಾಗೆ ನುಡಿದಕೂಡಲೇ ಕಮರ್‌ಗೆ ಅರ್ಧಚಿಂತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಮಣಿ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ದಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಓ, ಖಾಜಿಯವರ ಮಗಳೇ. ನನಗೆ ಅವಳ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಅವಳು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಚಿಂತಿಸದಿರು" ಎಂದು ಮುದುಕಿ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದಳು.

ಆದರೆ ಮುದುಕಿಯ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಆಕೆ ಖಾಜಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಕಮರ್ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಕೆರಳಿ "ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನು ಯಾರೋ ನಾನರಿಯೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನಾಡಬೇಡ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವರು, ಹುಷಾರ್" ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ಮುದುಕಿ ಸಾಮಾನ್ಯಳಲ್ಲ. ಎರಡು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಖಾಜಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯನೋಡಿ, ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಅವಳಮುಂದೆ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

"ಏನು ನಡೆಯಿತು? ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೆ?" ಎಂದು ಖಾಜಿಯ ಮಗಳು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಳು.

"ಇನ್ನೇನಿದೆ? ನನ್ನ ಯಜಮಾನನಿನ್ನು ಜೀವಿಸಿರಲಾರ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮಗನಂತೆ

ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವಗಳಿಗೆ ನೋಡಿದನೋ ಏನೊ, ಅಂದಿನಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕೊರಗಿಸೊರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ರೋದಿಸಿದಳು.

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಖಾಜಿಯ ಮಗಳ ಹೃದಯ ಮೃದುವಾಯಿತು. "ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನೆಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚನಿರಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಸಾಯಬೇಕೆ? ಸರಿ, ನಾಳೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿ. ನಾನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಆತ ಎಂತಹವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಕೂಡದು. ತಿಳಿಯಿತೇ ತುಂಬಾ ಪ್ರಮಾದವಾಗುತ್ತದೆ, ಹುಷಾರ್" ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗಿ ಮುದುಕಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

"ನನಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನಮಾಡಿದೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಆತನೊಂಡಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಮದ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಮುದುಕಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಅವಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಮರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅವನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲ. ಶುಕ್ರವಾರ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

"ಮಗೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಇನ್ನೂ ವೇಳೆಯಿದೆ. ತಲೆ ಬಹಳ ಮಾಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕ್ಷೌರಿಕನನ್ನು ಕರೆಯು

ತ್ತೇನೆ, ತಡಿ " ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ. ಕಮರ್ "ಸರಿ, ಆಗಬಹುದು " ಎಂದ.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷೌರಿಕನು ಬಂದನು. ಅವನು ಕಮರನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ " ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಬೆಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ ಸಾಹೆಬರೇ " ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

" ನನಗೆ ಈ ನಡುವೆ ಮೈಸ್ವಸ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೆಟ್ಟಗಿದ್ದೇನೆ " ಎಂದ ಕಮರ್.

" ಶುಕ್ರವಾರ ಕ್ಷೌರಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಆಪತ್ತುಗಳು ತೊಲಗುವುದಂತೆ. ಕಣ್ಣಿಗೂ, ಮೈಗೂ ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯದು " ಎಂದ ಕ್ಷೌರಿಕ.

ಕ್ಷೌರಿಕನ ಹರಟೆ ಕಮರನಿಗೆ ಬೇಸರವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. " ಆ ಪುರಾಣವೆಲ್ಲಾ ಸಾಕು. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ನುಣ್ಣಗೆ ಬೋಳಿಸು." ಎಂದ.

ಆಗಲೂ ಕ್ಷೌರಿಕನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಲ್ಲ." ಇನ್ನು ವಿಷಗಳಿಗೆ ಇದೆ, ಸ್ವಾಮಿ ಅದು ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಕ್ಷೌರಕ್ಕೆ ಇಂದು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ದಿನ. ಅದು ಹೇಗೆಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ಇಂದು ಕುಜಬುಧರು ಒಂದೇ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸಬರನ್ನು ಕಾಣಲು ಇಂದು ಪಶಸ್ತವಾದ ದಿನವಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾರನ್ನೋ ನೋಡಲು ಹೋಗುವಂತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಪತ್ತುಂಟಾಗಬಹುದು." ಎಂದ.

ಕಮರ್ ಕೆರಳಿ " ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಹರಟೆ ನಿಲ್ಲಿಸು. ಕ್ಷೌರಮಾಡಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದೆನೇ

ಹೊರತು ಭವಿಷ್ಯ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ" ಎಂದ. "ಗ್ರಹಗತಿಗಳ ವಿಷಯ ತಾತ್ಸಾರಮಾಡಬೇಡಿ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿಷಯೋಗವೆಂಬುದು ಬಹಳ ಪ್ರಮಾದ" ಎಂದ ಕ್ಷೌರಿಕ.

"ನನಗೆಲ್ಲಿ ಗಂಟುಬಿದ್ದೆಯೋ ಹಾಳಾದವನೇ. ಈ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುವ ಕ್ಷೌರಿಕರು ಬೇರೊಬ್ಬನಿರಲಾರನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆ?" ಎಂದ ಕಮುರ್ ಹತಾಶನಾಗಿ.

"ಭವಿಷ್ಯವೊಂದೆ ಅಲ್ಲ, ನನಗೆ ರಸಾಯನ, ಗಣಿತ, ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪ, ತರ್ಕ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಕುರಾನ್ ಎಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳಕಡೆ ನೋಡಿ" ಎಂದ. ಕಮುರ್‌ಗೆ ಸಹನೆಮೀರಿತು. ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟು "ನೀನೂಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಕ್ಷೌರವೂಬೇಡ. ಈ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡು ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಂದ" ಎಂದನು.

"ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟೇ? ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ. ಹಣಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಸೇವೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆಪಡೆಯದೆ ಅವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೇ ತಾವು" ಎಂದ ಕ್ಷೌರಿಕ.

ಕಮುರ್‌ಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ನೌಕರರಿಂದ ಕ್ಷೌರಿಕನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅವನು ತಲೆಗೆ ನೀರು ಹಚ್ಚಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗಲೂ ಅವನ ವಟವಟ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಇಂತಿತಹ ಮಹರಾಜರಿಗೆ ಕ್ಷೌರಮಾಡಿದೆ, ಇಂತಿಂತಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮಹಾಕವಿಗಳು ನನ್ನ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು "ತಾವು ಏನೋ ಇಂದು ತುಂಬಾ ಅವಸರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏನು ವಿಷಯ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನ ಮನೆಗೆ ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಕಮುರ್.

"ನನ್ನನ್ನೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯಕ್ಕಿರುತ್ತೇನೆ"

ಎಂದು ನಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷೌರಿಕ. "ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅನ್ಯರು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಕಮರ್.

"ಓ, ನನಗರ್ಥವಾಯಿತು ಬಿಡಿ. ಯಾರೋ ಸ್ನೇಹಿತಳಿರಬೇಕು. ನೋಡಿ, ಸ್ವಾಮಿ ಹೆಂಗಸರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಬಹಳ ಪ್ರಮಾದ. ನಾನು ಅನುಭವಸ್ಥ. ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಆಪತ್ತೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದ.

"ಛೆ, ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿ! ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಮಾಡು" ಎಂದು ಗದರಿಕೊಂಡ ಕಮರ್.

ಕ್ಷೌರಿಕನು ಕ್ಷೌರ ಮುಗಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಕಮರ್ ಕ್ಷೌರಿಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಬೇಗ ಬೇಗ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಖಾಜಿಯ ಮನೆಗೋಡಿದ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗಲೇ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಖಾಜಿಯ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿತ್ತು. ಕಮರ್ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮೇಲಿನ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಖಾಜಿ ಮಸೀದಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ಕ್ಷೌರಿಕ ಕಮರನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೋದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕಮರ್‌ಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಖಾಜಿಯ ಮನೆಯವರೆಗೂ ಬಂದು, ಎದುರುಗಿದ್ದ ತೋಟವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಕಮರ್ ಹೋದ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಿಗೇ ಖಾಜಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದುದನ್ನು ಕಂಡು, "ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟಿತು" ಎಂದುಕೊಂಡ ಕ್ಷೌರಿಕ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಖಾಜಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ದಾಸಿಯೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಎರಡೇಟು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳು ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನೌಕರನು ಅವಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಖಾಜಿಯ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. ಅವನನ್ನೂ ಸಾಯುವಂತೆ ಬಡಿದ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಷೌರಿಕನು ಖಾಜಿ ಕಮರನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, "ಅಯ್ಯೋ, ಅಣ್ಣಾ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾಪಾಡಿ. ಖಾಜಿ ನಮ್ಮ, ಯಜಮಾನರನ್ನು ಖೂನಿ ಮಾಡು

ತ್ರಿದ್ದಾರಿ" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚಿದ. ಅವನ ಸುತ್ತ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ಸೇರಿ, "ಏನು ಸಮಾಚಾರ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಈ ಗಲಭೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಖಾಜಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, "ನನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಗುಂಪೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಕ್ಷೌರಿಕ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ, "ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನು ನೀವು ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಏನು? ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನ ಬಂದನೇ? ನಿನಗೇನಾದರೂ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆಯೇನು?" ಎಂದ ಖಾಜಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ.

"ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆ" ಎಂದ ಕ್ಷೌರಿಕ.

ಕೂಡಲೇ ಖಾಜಿ ನೌಕರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡಿಸಿದ. ಮೇಲಿನ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಹೋದ ಕಮರ್ ಖಾಜಿಯ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಗೊಂದಲ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅವನು ಒಂದು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಮಿಕ್ಕವರೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷೌರಿಕನೂ ಸಹ ಖಾಜಿಯುವರ ಮನೆಯಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದ. ಕಮರ್ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಮರ್ ಇರುವನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನು ಹೊಸ್ತಲಿಗೆ ಕಾಲು ತಗಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಮರನ ಕಾಲು ಮುರಿಯಿತು.

ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದುನಿಂತ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ ಅವನ ಸುತ್ತೂ ಸೇರಿದರು. ಕಮರ್ ಕೂಡಲೇ ಕಿಸೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹಿಡಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ದೂರ ಎಸೆದ. ಜನ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಓಡಿದರು.

ಕಮರ್ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಮನೆ ಸೇರಿದ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಪರೀಕ್ಷೆ

ಹಿಂದೆ ಶೋಭಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅಜಿತಸಿಂಹನೆಂಬ ಪಾಳೇಗಾರನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ರೂಪವತಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಶೋಭಾಪುರದ ಅರಸ, ಅವಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ತಂತ್ರ ಹೂಡಿದ.

"ನೀವು ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೂರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸೋತರೂ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ನಮಗೊಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬರಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿ, ರೂಪವತಿಯನ್ನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದು" ಎಂದು ಅಜಿತಸಿಂಹನಿಗೆ ವಾರ್ತೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಅರಸ.

ವೀರನೂ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೂ ಆದ ಅಜಿತಸಿಂಹ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಒಂದನೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಿಂಹದೊಡನೆ ಹೋರಾಟ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಜಿತ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಂದು ಗೆದ್ದ. ಎರಡನೇದಾಗಿ ಜಟ್ಟಿಕಾಳೆಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜಿತ ಗೆದ್ದ. ಮೂರನೇ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಒಂದು ಬೊಂಬೆ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಬೇಕು.

ಆಗ ಅರಸ ಒಬ್ಬ ಗುರಿಜಾಣನನ್ನು ಸಮೀಪ ಕರೆದು, "ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತ ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ, ನೀನು ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಚೂರಿಯನ್ನೆಸೆ" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಅಜಿತ ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಲೇ ಹಕ್ಕಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಚೂರಿಯೊಂದು ಬಂದು ಅಜಿತನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ತಾಗಿತು. ಮೊದಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಅಜಿತ, ತನ್ನ ಮೈಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಕ್ಕಿನ ಕವಚದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕುತ್ತಿಗೆಗೂ ಉಕ್ಕಿನ ಕವಚವಿತ್ತು. ತಾಗಿದ ಚೂರಿಯನ್ನು ಅಜಿತ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಸುಟ!

ಅರಸನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಗುರಿಜಾಣ ಸೇವಕನ ಕುತ್ತಿಗೆಯೊಳಗೇ ಆ ಚೂರಿ ಹೊಕ್ಕಿತು. ಅವನ ರಕ್ತದಿಂದ ಅರಸನ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳು ಮಾಸಿ ಹೋದುವು. ಅರಸ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅರಸನ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಅಜಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಮತ್ತೆಂದೂ ರೂಪವತಿಯ ಗೊಡವೆಗೇ ಬರಲಿಲ್ಲ ಆ ಅರಸ!

— 'ಸುಧೀರ್', ಮಂಗಳೂರು.

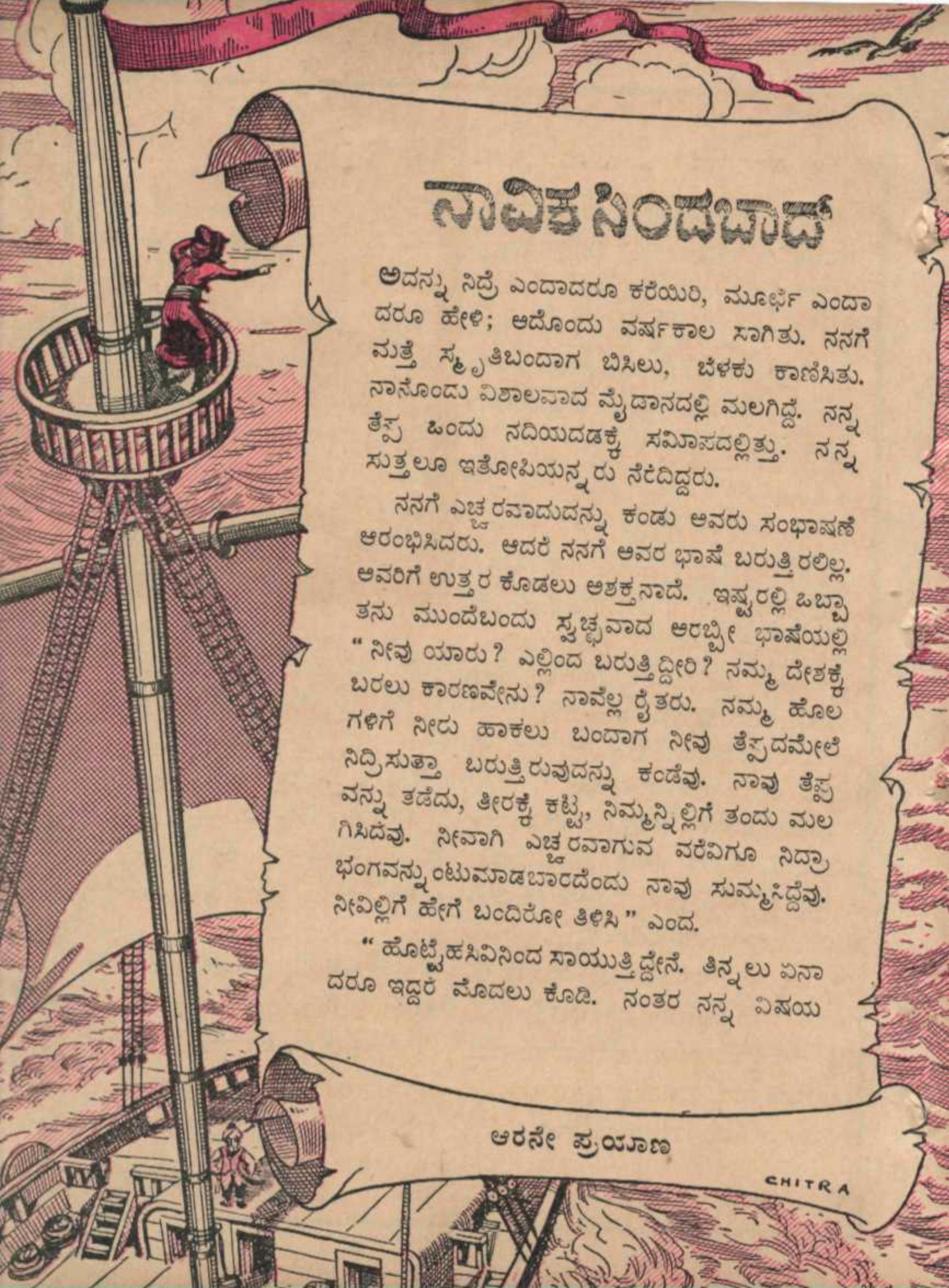

ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್

ಆರನೇ ಪ್ರಯಾಣ

ಅದನ್ನು ನಿದ್ರೆ ಎಂದಾದರೂ ಕರೆಯಿರಿ, ಮೂರ್ಛೆ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ; ಅದೊಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಸಾಗಿತು. ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ಮೃತಿಬಂದಾಗ ಬಿಸಿಲು, ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾನೊಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ತೆಪ್ಪ ಒಂದು ನದಿಯದಡಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇತೋಪಿಯನ್ನರು ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಸಂಭಾಷಣೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವರ ಭಾಷೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಅಶಕ್ತನಾದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನು ಮುಂದೆಬಂದು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಅರಬ್ಬೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "ನೀವು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು? ನಾವೆಲ್ಲ ರೈತರು. ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಲು ಬಂದಾಗ ನೀವು ತೆಪ್ಪದಮೇಲೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೆವು. ನಾವು ತೆಪ್ಪವನ್ನು ತಡೆದು, ತೀರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ಮಲಗಿಸಿದವು. ನೀವಾಗಿ ಎಚ್ಚರವಾಗುವ ವರೆವಿಗೂ ನಿದ್ರಾಭಂಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆವು. ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರೋ ತಿಳಿಸಿ" ಎಂದ.

"ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಕೊಡಿ. ನಂತರ ನನ್ನ ವಿಷಯ

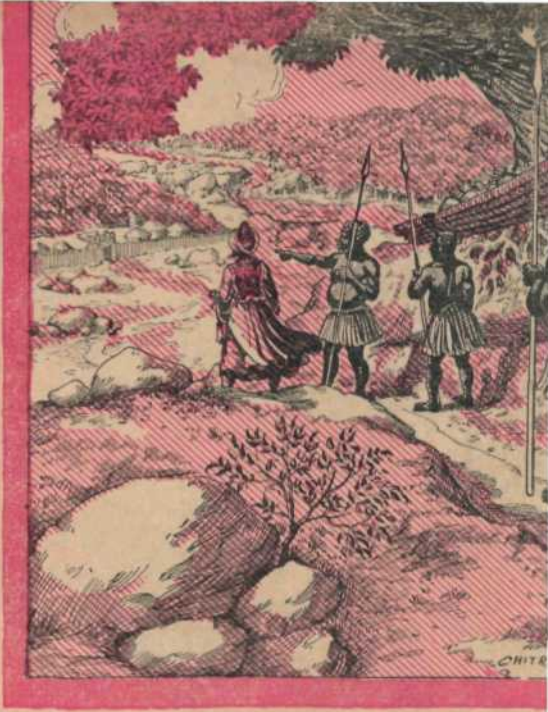

ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನುಡಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಊಟವಿಟ್ಟರು. ಉಂಡಮೇಲೆ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಚಕಿತರಾದರು.

ದ್ವಿಭಾಷಿಯ ಮೂಲಕ ನಾವು ಸಂಭಾಷಿಸಿದೆವು. ಇತೋಪಿಯನ್ನರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಅರಸನಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಆತನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ದ್ವಿಭಾಷಿ. ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಅರಸನಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನನ್ನ ತೆಪ್ಪದಮೇಲಿದ್ದ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಅವರು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊತ್ತು ತಂದರು.

ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ನನಗೆ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದರು. ಅವರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಪಾರಾದುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು. ನಾನು ಚೀಲಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ನಾನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಲಭಿಸಿದ ಫಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ರತ್ನ, ತೃಣಮಣಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆತನು ರತ್ನ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪ್ರವೀಣನಂತೆ. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ತರಹೆಗೊಂದು ಮಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆತನು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಕೆಲವುಕಾಲವಿರಬೇಕೆಂದು ಬಲವಂತಮಾಡಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ರಾಜನ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮಂತರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ.

ಅವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವಿಧ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ನಮ್ಮ ಖಲೀಫಾ ಹರೂನ್ ಅಲ್ ರಷೀದರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊಗಳಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದನಂತರ ರಾಜನು

“ನಿಮ್ಮ ಖಲೀಫಾರವರು ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸ್ನೇಹಭಾವ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವೆವು” ಎಂದ.

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಿ. ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯರೆಂದೂ, ಸ್ನೇಹಪರರೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದೆ.

ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಖಲೀಫರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಂಪುಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿದ್ದ ಕೂಜಾ. ಅದು ಬೆರಳುಗಾತ್ರದ ಅರ್ಧಡಿ ಎತ್ತರದ ವಸ್ತು. ಅದರ ತುಂಬಾ ಅಡಿಕೆಕಾಯಿ ಗಾತ್ರದ ಮುತ್ತುಗಳಿದ್ದುವು. ಮತ್ತೊಂದು ಬಹುಮಾನ ಹಾವಿನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ತಿವಾಸಿ. ಆ ತಿವಾಸಿಯ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ರೋಗಿಗಳು ಅದರಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗುವರು! ಇನ್ನೊಂದು ಬಹುಮಾನ ಎರಡು ನೂರು ಆರತಿ ಕರ್ಪೂರದ ಉಂಡೆಗಳು. ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದಂತಗಳು. ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮೈತುಂಬಾ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಒಡವೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಳಾದ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಬಹುಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಖಲೀಫರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾ “ಈ ಅಲ್ಪ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಖಲೀಫರಿಗೆ ನನ್ನ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ತಿಳಿಸಿ. ನಾನು ಆತನನ್ನು ಮನಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸು. ಆದರೆ ಸಿಂದಬಾದ್ ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರ ನನ್ನದಿರಲಿ. ಈ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಯಾರೊಂದಿಗಾದರೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇರಲು ಸಮ್ಮತಿಸುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಮಹಾಪ್ರಭು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬಸ್ರಾಗೆ ಒಂದು ಹಡಗು ಹೋಗುವುದಿದೆ. ನನ್ನ ದೇಶ, ನನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ನನಗೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಎಂದಿಗೂ ನಾನು ಮರೆಯಲಾರೆ" ಎಂದೆ.

ನನ್ನನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶ ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಆತನು ಹಡಗಿನ ಸರಂಗನನ್ನೂ. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲಿರುವ ವರ್ತಕರನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟು, ನನಗೆ ಅನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇವೆ.

ನಾನು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳ ಮತ್ತು ಆತನ ಪರಿವಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು, ಅಲ್ಲಾ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬಸ್ರಾ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದೆ.

ಹಡಗಿನಿಂದ ಇಳಿದಕೂಡಲೇ ನಾನು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಖಲೀಫರ ದರ್ಶನಪಡೆದು, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಅವರಮುಂದಿಟ್ಟೆ. ಖಲೀಫರು ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿ, ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ರಾಜನು ನಿಜವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಧನಿಕನೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

" ಪ್ರಭೂ, ಅದರಲ್ಲೇನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆತನು ಧನಿಕನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯಪರ. ದಕ್ಷತೆಯುಳ್ಳ ಅರಸು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಖಸಂಪದಗಳಿಂದ ಇರುವರು. ರಾಜ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿರಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು," ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟೆ.

ಖಲೀಫರೂ ನನಗೆ ಅನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ದರ್ಬಾರಿನ ಚರಿತ್ರಕಾರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆಯಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು.

ತರುವಾಯ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಬಂಧುಮಿತ್ರರನ್ನು ಕೂಡಿ, ಗೌರವಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಸಿರಿಸಂಪದಗಳು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕುಂಭಕ ವನವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವನ ಕುಂಭಕನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನದೆಂದೂ, ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದುಕಡೆ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ಜನರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕಂಡವರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಉಪಕಾರವನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಸಿಗುತಿತ್ತು. ಸೌದೆಗಾಗಿ ಹೋದವರಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಗಂಧದ ಮರ ಸಿಗುತಿತ್ತು. ಸೌದೆಗೆಂದು ಮರಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಆಭರಣಗಳ ಗಂಟು ದೊರೆಯುತಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲ ಕುಂಭಕನ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನೂ ಭಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಈ ವನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಿಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಡವರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನೇಕ ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲೇ ಸಿಗುತಿತ್ತು. ಮೈಮುರಿಯುವಂತೆ ದುಡಿದು ಜೀವಿಸುವವರ ಬಾಳು ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗುತಿತ್ತು.

ಅವರಿಗೆ ಆಗಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯರು ಕುಂಭಕನ ಕಡೆಯವರೆಂದು ಆ ಜನರು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಕುಂಭಕ ವನದಲ್ಲಿ ಕರ್ದಮನೆಂಬ ಬಡವನು ಒಂದು ಗುಡಿಸಿಲಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ರೇವತಿ. ಮಗನ ಹೆಸರು ಗೋಪಾಲ. ಕರ್ದಮನ ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಇರಬಹುದು.

ಎಸ್. ಎ. ಬಂಗೇರ

ಬಲಶಾಲಿ; ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಸೌದೆ ಸೀಳಿ, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳು ಅಡವಿಯಲ್ಲೇ ಸಿಗುತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ಕಾಡು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಕೊಳದಲ್ಲಿದ್ದ ತಾಮರೆ ಹೂವನ್ನೂ, ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ವಿಧವಿಧವಾದ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ರೇವತಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕರ್ದಮನು ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿತ್ತು. "ನಮ್ಮ ಜೀವನ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಹೇಗೋ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಯಜಮಾನರು ಮುಂಜಾವಿನಿಂದ ಸಂಜೆವರೆವಿಗೂ ದುಡಿಯುವರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಶೀತಕಾಲ ಬೇರೆ. ರಾತ್ರಿ ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮನೆಗೆ. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ತೊಂದರೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಗೆ ಒಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯ ಕೆಂಡಗಳು ಬಂಗಾರದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದುವು! ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳೇ ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ!" ಎಂದುಕೊಂಡಳು ರೇವತಿ.

ಆಗಲೇ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು. ತನ್ನ ಗಂಡನೇ ಇಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಬಂದ

ನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆಕೆ ಬೇಗನೇ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು.

ಹೊರಗಡೆ ಯಾರೋ ವೃದ್ಧನು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಮೂಟೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನು ಚಳಿಗೆ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ರೇವತಿ ಇದನ್ನು ಕಂಡು, "ಯಾರು ತಾತ? ಒಳಗೆ ಬಾ" ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು.

"ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಳು ತಾಯಿ ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈ ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಬ್ಬ! ಏನು ಚಳಿ! ಚಳಿಗೆ ಎಲುಬುಗಳೆಲ್ಲ ಜಿಮ್ಮನೆ ಬಿಗಿದು ಕೊಂಡಿವೆ" ಎಂದ ಮುದುಕ. ನಡುಗುವ ಮುದುಕನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೇವತಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದಳು. ತರುವಾಯ ಆಕೆ ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ತರಕಾರಿ ತೆಗೆದು ಮುದುಕನಿಗೂ ಸರಿಹೋಗುವಂತೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಮುದುಕನು ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು, "ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ತಾಯಿ?" ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಸಾಗದೇನು ತಾತ. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಗದಿರುವುದೇನಿದೆ?" ಎಂದಳು ರೇವತಿ.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಡಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂತು. 'ಯಾಕೆ ಇವರಿನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡಳು ರೇವತಿ.

ಆಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡವನಂತೆ ಮುದುಕ,

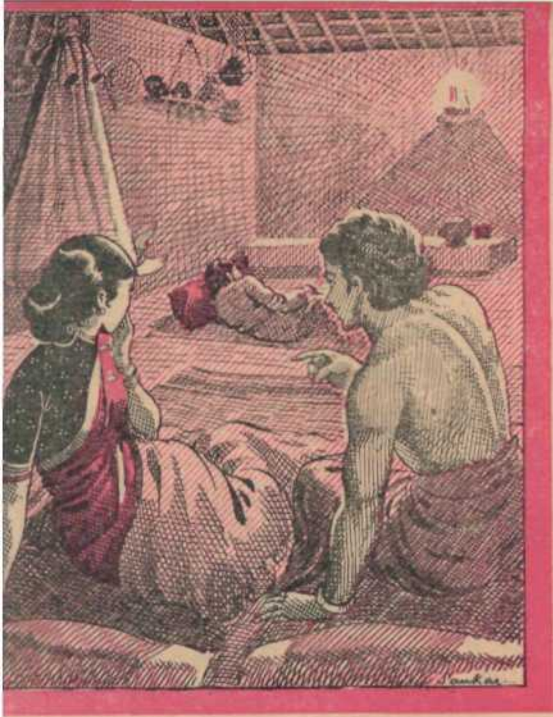

“ಕರ್ದಮನು ಹೀಗೇ ದಿನಾ ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ರೇವತಿ ವಿಸ್ಮಯ ಹೊಂದಿ, “ನಿನಗೆ ಅವರು ಗೊತ್ತೇ ತಾತ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ತಿಳಿಯದೇನು? ಈ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರ ವಿಷಯವೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ ಮುದುಕ.

ಅಡಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು, ಕರ್ದಮನೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಅವನು ಮುದುಕನನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಲೂ ಇಲ್ಲ, ಗುರುತೂ ಹಿಡಿಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿಯೇ ‘ಎಣಿಸಿಕೊಂಡವನಂತೆ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ “ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಯಾರೋ ಅತಿಥಿ ಬಂದಂತೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ? ಈಗ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವು. ಬೇಗನೇ ಅನ್ನ ಬಡಿಸು” ಎಂದ.

ಗಂಡಸರೆಲ್ಲರೂ ಊಟಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮುದುಕ ರೇವತಿಯೊಂದಿಗೆ “ತಾಯಿ, ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಇಂದಿನ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತಾಪತ್ರಯ ತೀರಿತು. ನನಗೆ ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಮ್ಮಾ” ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಕರ್ದಮನು “ಇಷ್ಟು ವೇಳೆಯಾದ ನಂತರ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ತಾತ. ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿ. ಚಳಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ” ಎಂದ.

“ಹೌದು, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಗುವಿಯಂತೆ ಇರು ತಾತ. ಒಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಚಾಪೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ದುಪ್ಪಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಗಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿಕೊ” ಎಂದಳು ರೇವತಿ.

ಮುದುಕ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಲು ಒಪ್ಪಿದ. ರೇವತಿ ಮಗುವಿಗೂ ಅನ್ನವಿಟ್ಟು, ತಾನೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಂದಳು.

ಮುದುಕ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ದಮನು, ರೇವತಿ ಮತ್ತೂ ಮಗೂ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಮುಸಿಮುಸಿ ನಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, “ಏಕೆ ಹಾಗೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?” ಎಂದು ಮೆಲು ದನಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ರೇವತಿ.

“ಯಾಕೆ ಹೇಳಲೇ? ಆ ಕುಂಭಕನನ್ನು ನೋಡು. ಅವನಿಗೇನು ಗ್ರಹಚಾರ ಬಂತು?

ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ಅರಮನೆಯಿದೆ. ದಾಸ ದಾಸಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಈ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುಡಿಸಿಲಿಗೆ ಬಂದು, ನಾವು ಉಣ್ಣುವ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು, ಒಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಡ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ನೆಲದಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ನಗದೇ ಏನು ಮಾಡಲಿ?" ಎಂದು ಮುದುಕನ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿದ.

ರೇವತಿ ಭಯಭೀತಳಾದಳು. ಮೈ ಬೆವರಿತು. "ಏನು! ಈತ ಕುಂಭಕನೇ. ರಾಕ್ಷಸ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಬಾಗಿಲೇ ತೆಗೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

"ಅವನಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಅವನು ನಿಜವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ನಮಗವನು ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಊಟ ಬೇರೆ ಇಟ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗೇನು ಭಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಕರ್ದಮನು ರೇವತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ.

ರೇವತಿ ಮುದುಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿದ್ರೆಹೋದಳು.

ಆಕೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ದಿನಾ ನಸುಬೆಳಕಿನಲ್ಲೇ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ದಮನು ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿದ್ದ.

ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, "ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯಿತೋ. ನಮಗಿಂತ ಆ ಮುದುಕನೇ ವಾಸಿ. ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ನಮಗೆ ಹೇಳದೆ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದಳು.

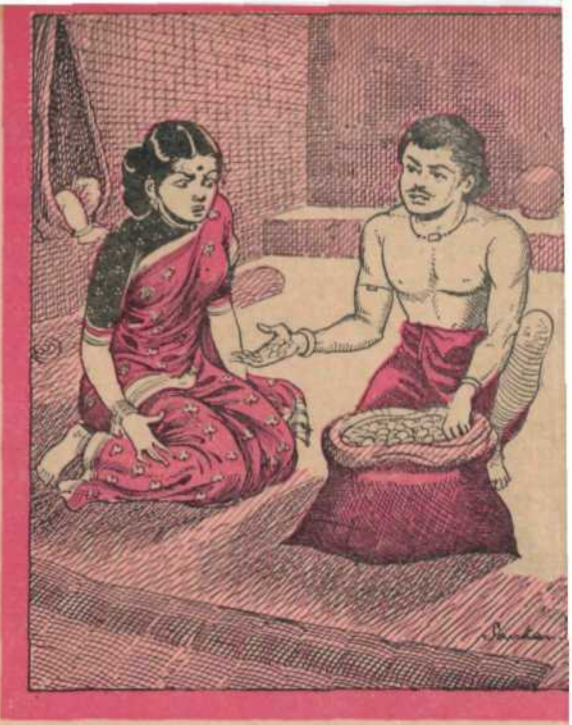

"ಯಾಕಲ್ಲಿ ಚೀಲ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೋಸ್ಕರವೇ ಇರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಕರ್ದಮನು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದ. ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾರದೆ ರೇವತಿಯೂ ಇಣಿಕಿ ನೋಡಿದಳು.

ರೇವತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮಿರುಗಿದುವು. ಚೀಲದ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರದ ಮೊಹರುಗಳಿದ್ದುವು.

"ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಮುದುಕ ಕುಂಭಕ ಅಂತ. ಮತ್ಯಾರಬಳಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿನ್ನವಿದ್ದೀತು.. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವಿರುವುದು ಇತ

ರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅಪಾಯ. ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ನೂರು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಳಿದವನ್ನು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೂತಿಡೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕರ್ದಮ.

ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೂತಿಟ್ಟರು. ಕರ್ದಮನು ಅಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಕಡಿಯಲು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಊರಿಗೆಹೋದನು.

ರೇವತಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. "ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಯಜಮಾನರು ದೇಹದುಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಮುಗಿಯದಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಗಂಡ ಮಾಮೂಲು ವೇಳೆಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತವೇನಾಯಿತೋ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷ ಹೆದರುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು; ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆಕೊಚ್ಚುತ್ತಿರಬಹುದು." ಹೀಗೆಂದು ಅವಳು ಹಗಲು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಸುತ್ತಲೂ ಹೂ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಮಗುವಿಗೆ ಆಟದ ಸಾಮಾನು, ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತರಬೇಕು. ತನಗೆ ಮತ್ತು ಮಗುವಿಗೆ ಒಡವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾತ್ರೆಗಳಿರಬೇಕು" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಾ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕರ್ದ

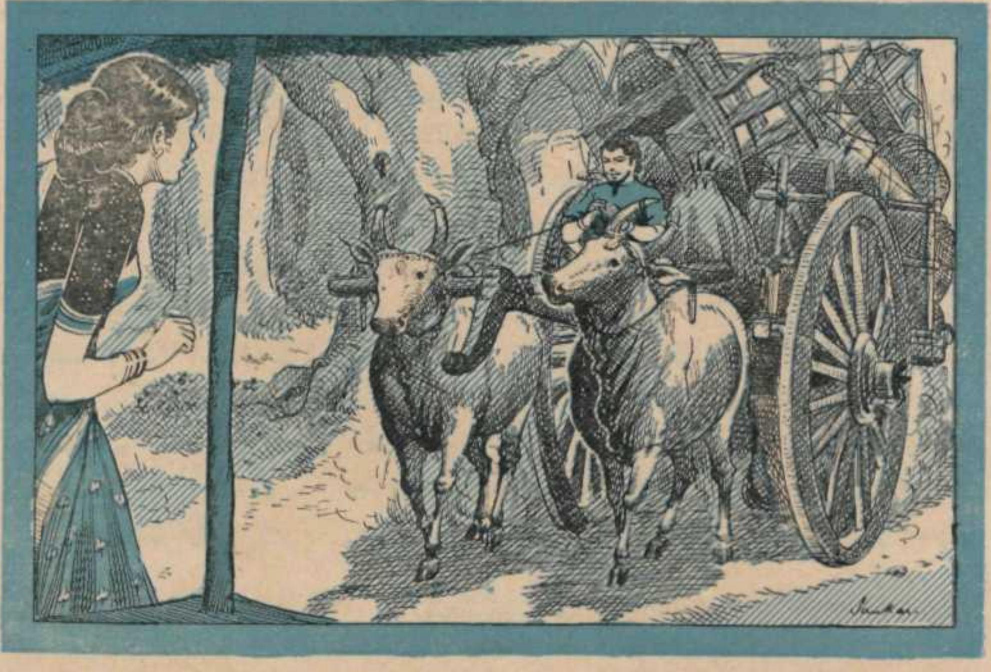

ಮನು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದನು. ಗಾಡಿ ತುಂಬಾ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದುವು. ಆ ವಿಶೇಷ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ರೇವತಿಯ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಳಿತು.

"ಗಾಡಿಯನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ. ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಗಾಡಿ ಅವಶ್ಯಕ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಷ್ಟು ದೂರ ಯಾರು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ" ಎಂದ ಕರ್ದಮ. ಅವನ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿದು ಬಂದಂತೆ ತೋರುತಿತ್ತು.

"ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತೇ? ಇಲ್ಲಾ ಏನಾದರೂ ಉಳಿದಿದೆಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ರೇವತಿ ದುಗುಡದಿಂದ. "ಮುಗಿದು ಹೋದರೇನು? ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲವೆ?" ಎಂದ.

"ಇದ್ದರೆಮಾತ್ರ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಣ ಪೋಲುಮಾಡುವುದೇ?" ಎಂದಳು ರೇವತಿ.

"ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಲು ನೀನು ಯಾರು? ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಂದೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಕರ್ದಮನು ಅವಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದನು.

ಅವಳು ಗಂಡನಿಂದ ಎಂದೂ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿದವಳಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಅವಳು ಚಿಂತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಡಿದುದೂ ತನ್ನ ತಪ್ಪೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತೆಪ್ಪಗಾದಳು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಕರ್ದಮನು ದಿನಾ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರವನ್ನು

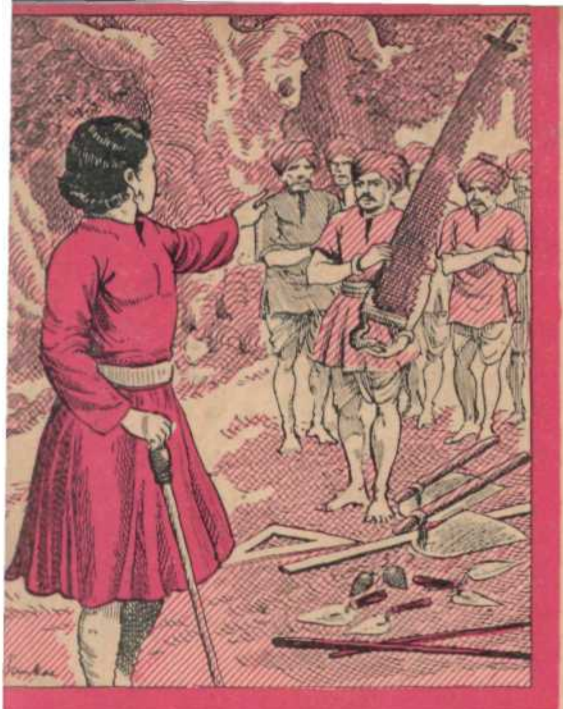

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಗಾಡಿ ತುಂಬಾ ಸಾಮಾನು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಕುಡಿದು ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನು ತಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನಿಡಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸಾಮಾನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳು ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಬಯಲಿನಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಅವು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಒಣಗಿ, ಮಳೆಗೆ ನೆನೆದು ಹಾಳುಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ರೇವತಿ ಮನನೊಂದು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಕರ್ದಮನು ಅವಳಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಿರಿ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖದೂರವಾಗುತಿತ್ತು. ಈಗ ಕರ್ದಮನಿಗೆ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮಮತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸದಾ ಕುಡಿತದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಬಂಗಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬಂತೆ ಅವನು ದಿನಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು, ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದು ತಂದು ತುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

'ಅಯ್ಯೋ, ಈ ಸಿರಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೆವು' ಎಂದುಕೊಂಡಳು ರೇವತಿ. ತಾನೇನಾದರೂ ಉಪಾಯಹೂಡದಿದ್ದರೆ ಗಂಡ ಉಳಿದಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಡುವನೆಂದು ಅವಳು ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡಿದಳು. "ಈ ಚಿನ್ನ ನಿನ್ನದಲ್ಲ. ನನಗಾಗಿ ಆ ಮುದುಕ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ. ನೀನು ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳು ಒಂದೂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾನುಗಳು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಈಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಬೇಕು" ಎಂದಳು.

"ನಿನಗೇನಾದರೂ ಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ರೀತಿ ನೀನೇನು ಬಲ್ಲೆ." ಎಂದ ಕರ್ದಮನು.

ಕರ್ದಮನು ನಗರದಿಂದ ಕೆಲಸದವರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಭಾರಿ ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ಮನೆ ಎಷ್ಟು ದಿನವಾದರೂ ಮುಗಿ

ಯುವ ಸೂಚನೆ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಮುಗಿದುಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು.

ಒಂದು ದಿನ ಕರ್ದಮನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯ ನೋಡಿ ರೇವತಿ ಕೆಲಸದಾಳನ್ನು ಮರದ ಬಳಿ ಅಗೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅಗೆದ ನಂತರ ಗೋಣಿ ಚೀಲ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದುವು.

"ಓ, ಇಷ್ಟೇನೇ" ಎಂದು ರೇವತಿ ಆ ಮರದಿಂದ ಚೀಲವನ್ನು ಕೊಡರಿದಳು. ಆಕೆ ಹೆದರಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ಬಂಗಾರ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಬಂಗಾರಮಾತ್ರ ಮುಗಿದಿದ್ದರೆ ಆಕೆ ಅಷ್ಟು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘೋರವಾದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ರಾಜಭಟರು ಬಂದರು. ಆಗ ಕರ್ದಮನು ಕಂಠ ಪೂರ್ತಿಕುಡಿದಿದ್ದನು.

"ನಿನಗೆ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿಕ್ಕಿತಂತೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆಡಮುರಿ ಕಟ್ಟಿ ತರುವಂತೆ ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದರು ರಾಜಭಟರು.

"ಓ, ಹೆಡಮುರಿಕಟ್ಟಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕರ್ದಮನು ಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ರಾಜಜಟರು ತಮ್ಮ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಿವಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರೇವತಿ ಭಾರಿ ಭಯದಿಂದ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚಿ, ನಡುಗಿ ಸ್ಮೃತಿತಪ್ಪಿ ಧಢಾರನೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಮೈಮರೆತಿರುವಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದಳು.

"ರೇವತಿ, ರೇವತಿ" ಎಂದು ಕರ್ದಮನು ಅವಳನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗಾಗಲೇ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಒಲೆಯಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮುದುಕ ನಿನ್ನೂ ಹಚ್ಚಡಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಭಟರಿರಲಿಲ್ಲ!

"ಏಕೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವೆ? ಕೆಟ್ಟ ಕನಸಾಯಿತೇ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕರ್ದಮ.

ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಗಂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರೇವತಿ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತಳಾದಳು. "ಹೌದು ಪೀಡೆಕನಸು" ಎಂದಳು.

ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುದುಕ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತನು.

"ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೋಗಬೇಕು. ನನಗಷ್ಟು ಗಂಜಿ ಮಾಡಿಕೊಡು" ಎಂದ ಕರ್ದಮ.

"ತಾಯಿ, ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೊರಡಲು ಎದ್ದ ವೃದ್ಧ.

"ಇರು ತಾತ, ನೀನೂ ಸ್ವಲ್ಪಗಂಜಿ ಕುಡಿದು ಹೋಗುವಿಯಂತೆ. ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕೋ ಏನೋ."

"ಇಲ್ಲ, ಈಗಲೇ ಹೋಗಬೇಕು. ತಡವಾಯಿತು" ಎಂದು ಮುದುಕನು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

"ಪಾಪ, ನಿನ್ನ ಮೂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು ಕರ್ದಮ.

"ಅಯ್ಯೋ, ಅದುಬೇರೆ ಯಾಕಪ್ಪಾ, ಬರೀ ಭಾರ ಅಷ್ಟೆ! ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ ಮುದುಕಪ್ಪ.

"ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿನಗೆ ಬಹುಮಾನ" ಎಂದು ಕರ್ದಮನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಆಕೆ ಬೆದರಿ "ನಮಗೇನೂ ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಾತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಅವಸರಪಡಿಸಿದಳು.

ಕರ್ದಮನು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ. "ಅಬ್ಬಾ, ಎಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿದೆ. ಬಂಗಾರ ಇರಬೇಕು" ಎಂದ.

"ಬೇಡ, ಬೇಡ. ನಮಗಿರುವ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತುಗಳು ಸಾಕು. ಓಡಿಹೋಗಿ ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಮುದುಕನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ" ಎಂದಳು ರೇವತಿ ಬಹಳವಾದ ಗಾಬರಿಯಿಂದ.

"ಸರಿ, ನಿನ್ನಿಷ್ಟ" ಎಂದು ಕರ್ದಮನು ಮೂಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ರೇವತಿಗೆ ಎದೆಯಮೇಲಿಂದ ಭಾರಿ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸಿರಿಸಂಪದಗಳಿಂದ ದುಃಖ ಹೆಚ್ಚುವುದೇ ಹೊರತು ಸುಖ ಲಭಿಸಲಾರದೆಂದು ಅವಳು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಳು.

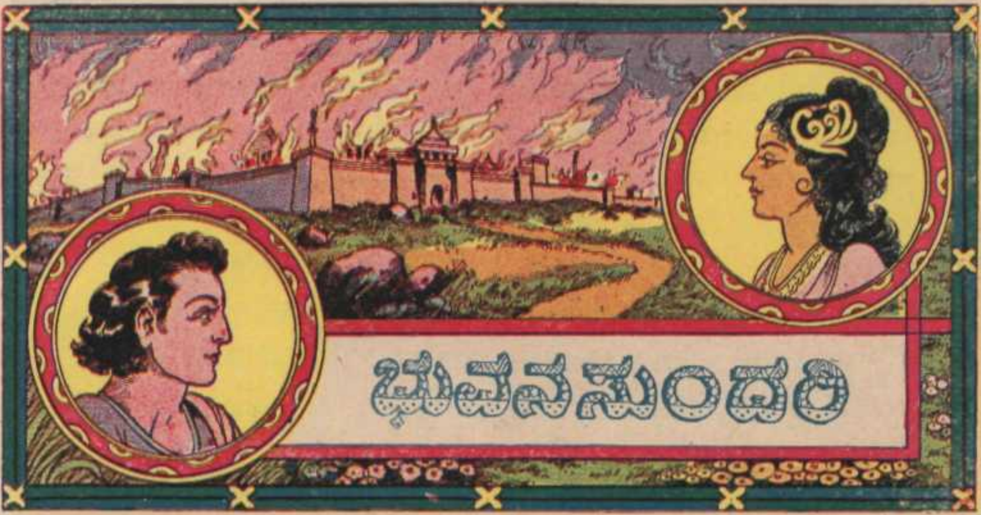

ಭುವನಸುಂದರಿ

9

[ಗ್ರೀಕರಿಗೂ ಟ್ರೋಜನರಿಗೂ ಭುವನಸುಂದರಿ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಯುದ್ಧ ಅವಸಾನದಶೆಗೆ ಬಂದಿತು. ರೂಪಧರನು ಒಂದು ಯುಕ್ತಿಹೂಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಗ್ರೀಕರು ಒಂದು ಮರದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯೋಧರನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ಚೌರ್ಯನಾಥನೆಂಬ ಬೇಹುಗಾರನನ್ನೂ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದಂತೆ ನಟಿಸಿದರು. ಟ್ರೋಜನರು ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ತಂದು ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ—]

ಹೊರಗೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಅಶ್ವದೊಳಗಿದ್ದ ಗ್ರೀಕರು ಜೀವವನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದೋರ್ದಂಡನು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನವಯೋಧನೊಬ್ಬನೇ ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿ ಎಸೆದ ಭರ್ಚಿ ಮರದ ಅಶ್ವವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಹಾದುಹೋದರೂ ಅವನು ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರೋಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಆತುರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಖಡ್ಗದ ಹಿಡಿಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ರೂಪಧರನಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ದಂಡೆಯಾತ್ರೆಗೆ ರೂಪಧರನೇ ನಾಯಕ.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಭುವನಸುಂದರಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಅರಿಭಯಂಕರನೊಂದಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಶ್ವವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

ಯನ್ನು ರಂಜಿಸುವ ನೆಪದಿಂದ ಆ ಕುದುರೆಯ ಸುತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಾ ನಡುನಡುವೆ ಅದನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಯೋಧರ ಹೆಂಡತಿಯರ ಸ್ವರವನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಯೋಧರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಆಗಾಗ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕುದುರೆಯ ಒಳಗೆ ರೂಪಧರನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಾಪ, ದೇವಮಯರು ಆಕೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗಿದಾಕ್ಷಣ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಹವಣಿಸಿದರು. ರೂಪಧರನು ಅವರನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

ರಾತ್ರಿ ಯಾಯಿತು. ಹಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಿನೋದ ವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆದು ಬಳಲಿದ್ದ ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದ ಪೌರರು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ನಾಯಿಸಹ ಬೊಗಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭುವನಸುಂದರಿ ಮಾತ್ರ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೋಣೆಯಹೊರಗೆ ಒಂದು ಗುಂಡನೆಯ ದೀಪ ಉರಿಯುತಿತ್ತು. ಗ್ರೀಕರಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಂಕೇತವದು.

ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಸಮಯ. ಚೌರ್ಯನಾಥನು ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ನಗರದಾಟಿಹೋಗಿ, ವಜ್ರಕಾಯನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿ ಅಖಂಡವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದನು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ಶಾಖೆಗಳು ಹೊರಟು ಬರಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ದೀಪವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಾಮ್ನನು ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಆಡಿಸಿದ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಂಕೇತ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ತಿಳಿಸಲು ರಾರಾಜನು ಎಲ್ಲ ನೌಕೆಗಳಲ್ಲೂ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಗ್ರೀಕ್ ನೌಕೆಗಳು

ತೀರದ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ರಾರಾಜಸು ಮಾಡಿದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರತ್ಯಾಮ್ನನು ಮರದ ಅಶ್ವದ ಬಳಿ ಸಾರಿ ಮೆಲು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "ಸಕಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ" ಎಂದು ಒಳಗಿದ್ದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರನು ಕುದುರೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವಂತೆ ದೋರ್ದಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಕುದುರೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಒಬ್ಬಯೋಧನು ಆತುರಪಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಸತ್ತುಹೋದನು. ತರುವಾಯ ನೂಲಿನ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ ಹೊರಬಂತು. ಗ್ರೀಕ್ ಯೋಧರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕೆಳಗಿಳಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೌಕೆಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಬರಲಿರುವ ಸಹಚರರಿಗೆ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಓಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅರಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ನಿದ್ರೆಯಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೂರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಹರೆಯವರನ್ನು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಪ್ರತಾಪನಿಗೆ ಭುವನಸುಂದರಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆ ಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಭುವನಸುಂದರಿಯಿದ್ದ ಭವನವಕಡೆ ಓಡಿದನು.

ಆನಂತರ ಬೀಭತ್ಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ವೀರರು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ದಾರುಣ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಿರಾಯುಧರ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ರೂಪಧರನು ಭುವನ

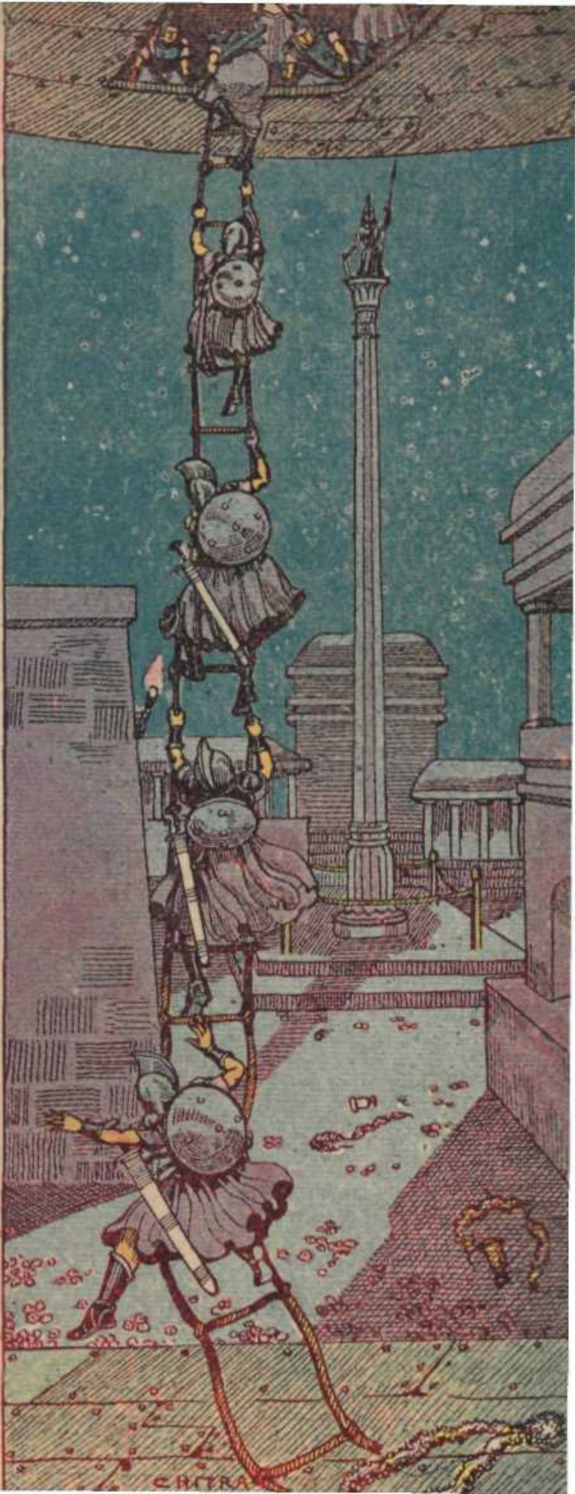

ಸುಂದರಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಅತ್ತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಗ್ರೀಕರು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ನುಗ್ಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ, ವೃದ್ಧರನ್ನೂ ನಿರ್ದಯರಾಗಿ ಕತ್ತುಹಿಚುಕಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು.

ವರ್ಧನನು ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮತ್ತು ಕುವರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ವರ್ಧನನು ಗ್ರೀಕರಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರಲು ಅವನ ಪತ್ನಿ ಅವನನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿದಳು. "ನೀವು ವೃದ್ಧರು. ಈಗ ನೀವೇನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ. ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದಳು.

ವರ್ಧನನು ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಗ್ರೀಕರು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದುದೂ, ನವಯೋಧನು ಅವನನ್ನು ಭರ್ಜಿಯಿಂದ ತಿವಿದುದೂ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ವರ್ಧನನು ಆಲಯದಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು, ಗ್ರೀಕರು ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದರು. ವರ್ಧನನನ್ನು ಗ್ರೀಕರು ರಾಜಭವನದ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಮಹಾದ್ವಾರದಬಳಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದರು.

ಭುವನಸುಂದರಿ ಇದ್ದ ಭವನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಪನೊಂದಿಗೆ ರೂಪಧರನೂ ಹೋದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅರಿಭಯಂಕರನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕಾದಾಡಿದರು. ಕಾದಾಟ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣದಿರಲು ಭುವನಸುಂದರಿ ಅರಿಭಯಂಕರನನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇರಿದಳು. ಅರಿಭಯಂಕರನು ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು.

ಪ್ರತಾಪನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಕೂಡಲೇ ಕೊಲ್ಲುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವಳ ನವಮೋಹನಾಕಾರವನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಬಿಸುಟು, ಭುವನಸುಂದರಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ, ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ತನ್ನ ನೌಕೆಗಳಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಪ್ರತ್ಯಾಮ್ನನು ಟ್ರೋಜನನಾಗಿದ್ದರೂ ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವೆಸಗಿದ್ದನು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತು ಕೆಲವು ಗ್ರೀಕರು ಅವನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ

ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ರೂಪಧರನು ಅಡ್ಡ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಾಮ್ನನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ಅವರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಚಿರತೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ನೇತುಹಾಕಿಸಿದರು. ಗ್ರೀಕರು ಆ ಮನೆಯ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದು ಸಂಕೇತ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಶಂಸನ ಮನೆಯಮುಂದೆಯೂ ಚಿರತೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ನೇತುಹಾಕಲಾಯಿತು.

ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರು ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ವರ್ಧನನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳಾದ ಜಾಲಿನಿ ಬುದ್ಧಿಮತಿ ದೇವಿಯ ಆಲಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಗ್ರೀಕರು ಆಕೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರತಿ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಗ್ರೀಕ್ ವೀರರ ವೇಶ್ಯೆಯರಾಗಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರಂತೆ ಜಾಲಿನಿ ರಾರಾಜನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಮುಗಿದನಂತರ ಗ್ರೀಕರು ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರವನ್ನು ಮನಬಂದಹಾಗೆ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿದರು. ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿದರು. ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು.

ವೀರಸಿಂಹನ ಹೆಂಡತಿ ನವಯೋಧನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆಕೆಗೊಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನಿದ್ದನು. ಗ್ರೀಕ್ ಯೋಧರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಚುಹೂಡಿ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು.

ವಜ್ರಕಾಯನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಪ್ರಮೋದಿನಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರದ ಪತನವಾದ ನಂತರ ಪ್ರಮೋದಿನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿ ಬಲಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ ವಜ್ರಕಾಯನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಆತನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ನೌಕರರಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು "ಪ್ರಮೋದಿನಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಮಾಧಿಯಬಳಿ ಬಲಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಗ್ರೀಕರು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವದಾಗಿ ಬೆದರಿಸಿದನಂತೆ!"

ಮನಸಾರೆ ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಪ್ರಮೋದಿನಿಯನ್ನು ವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಪಚಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಕಾಂಶುಕನು ಹೇಳಿದನು. ರಾರಾಜನು ಪ್ರಮೋದಿನಿಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. "ಈಗಲೇ ಬಹಳ ರಕ್ತಪಾತವಾಗಿದೆ. ಸತ್ತು ಹೋದವನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ಗಂಟುಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವೆನಿಸದು. ಇದು ತುಂಬಾ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ವಿರೋಧಿಸಿದ ರಾರಾಜ.

"ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಜಾಲಿನಿಯ ವಿಶ್ವಾಸ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅವಳ ತಂಗಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹೀಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವೆ" ಎಂದು ಗ್ರೀಕರು ರಾರಾಜನನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಈ ವಾದ ವಿವಾದ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಮಾದವಾಗುವುದೆಂದು ಅರಿತು ರೂಪಧರನು ನಡುವೆ ಬಂದು, ಬಹು ಜನರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡುವಂತೆ ರಾರಾಜನಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಪ್ರಮೋದಿನಿಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆತರವ ಕೆಲಸ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಬಲಿಕರ್ತನಾಗಿ ವಜ್ರಕಾಯನ ಮಗ ನವಯೋಧನೇ ನಿಂತನು.

ವಜ್ರಕಾಯನ ಸಮಾಧಿಯಬಳಿ ಗ್ರೀಕ್ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋದಿನಿಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸತ್ತನಂತರ ಆಕೆಗೆ ಗ್ರೀಕರು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಅಂತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಪ್ರಮೋದಿನಿ ಬಲಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಗ್ರೀಕರು ಸ್ವದೇಶ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಪ್ರಮೋದಿನಿಯ ಹತ್ಯೆಯಿಂದ ವಜ್ರಕಾಯನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಿತೆಂದು, ಆತನೇ ತಮಗೀಗ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಿದನೆಂದು ಗ್ರೀಕರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ನೌಕೆಗಳನ್ನೇರಿ ಸ್ವದೇಶದತ್ತ ಹೊರಟರು.

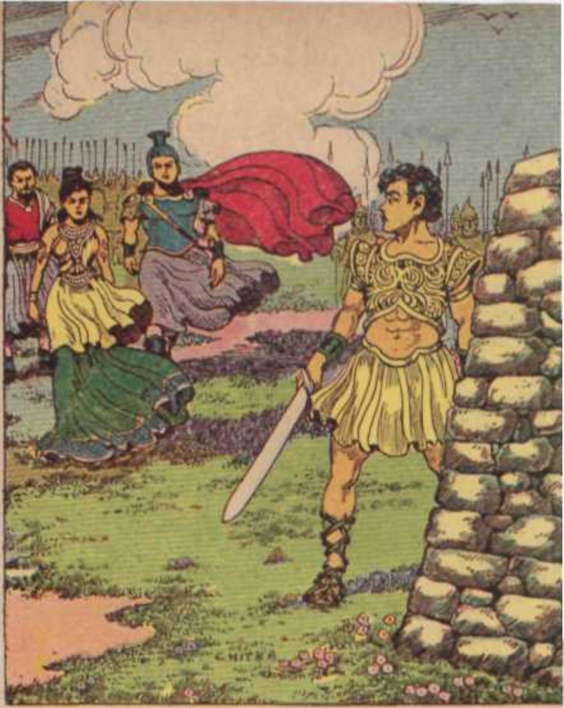

ವರ್ಧನನ ಹೆಂಡತಿ ರೂಪಧರನ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಆಕೆ ಗ್ರೀಕರ ನೀಚವರ್ತನೆ ಕಂಡು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದಳು. ಗ್ರೀಕರನ್ನು ಮನಸ್ವೀ ಶಪಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಗಲಾಟೆ ತೀರಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹದ್ದುಮೀರಿ ಹೋಯಿತು. ಗ್ರೀಕರು ಆಕೆಯನ್ನು

ಕೊಂದು ನೀರಿಗೆಸೆದರು. ಅನಂತರ ಗ್ರೀಕ್ ವೀರರೆಲ್ಲಾ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ದಾರಿಯಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರವನ್ನು ಬಿಡುವ ಮೊದಲು ರಾರಾಜ ಮತ್ತು ಅವನ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಾಪರ ಮಧ್ಯೆ ಮನಸ್ತಾಪ ಬಂತು. "ಗಾಳಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸೋಣ" ಎಂದ ಪ್ರತಾಪ. "ಬುದ್ಧಿಮತಿ ದೇವಿಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡದೆ ಹೋಗುವುದುಂಟೇ?" ಎಂದ ರಾರಾಜ. "ಬುದ್ಧಿಮತಿ ದೇವಿಗೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದಳೆಂದು ಬಲಿಕೊಡಬೇಕು? ಆಕೆ ಶತ್ರುಪಕ್ಷಪಾತಿ" ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ ಪ್ರತಾಪ. ಈ ಜಗಳವಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆಯಾದರು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಲಿಲ್ಲ!

ರಾರಾಜ ನವಯೋಧರೂ, ವೃದ್ಧನಾದ ನವದ್ಯೋತನೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಪ್ರತಾಪನು ಮಾತ್ರ ತುಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ತನ್ನ ನೌಕಾಬಲದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಈಜಿಪ್ಟದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಭುವನಸುಂದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ರಾರಾಜನನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಕಾಂಶುಕನು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಸತ್ತುಹೋದನು. ದೇವಮಯನು ವೃದ್ಧನಾದ ನಂತರ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು.

ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರದ ಯುದ್ಧದ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮರದ ಅಶ್ವದ ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸಿ, ಆ ನಗರದ ಪತನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಮನೆಸೇರಲು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರದ ಪತನವಾಯಿತು. ಗ್ರೀಕರು ಆ ನಗರವನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವ ಮೊದಲು ಅದು ಪ್ರಪಂಚದಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ನಗರಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರೀಕರು ನಾಶಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅದರ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಅನೇಕ ರಾಜರು—ಪ್ರಶಂಸನ ಸಂತತಿಯವರು—ಆಳಿದರಾದರೂ ಅದರ ಗತ ವೈಭವ ಮತ್ತೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. (ಮುಗಿಯಿತು)

ಪುಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಡ ರೈತನು ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದನು. ರಾಜನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆ ರೈತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿದ್ದು ಗೆಣಸುಗಡ್ಡೆ ತಿಂದು, ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಆತನ ಪದ್ಧತಿ. ರಾಜನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಭಾವ ತಳೆದಿದ್ದರೂ ರೈತನುಮಾತ್ರ ಆತನಿಂದ ಯಾವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ರೈತನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೊದಗಿತು. ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಗೆಣಸುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿ "ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಗೆಣಸೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸು" ಎಂದಳು.

"ಲೆ, ಹುಚ್ಚಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಇಂತಹ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ನಾನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ರೈತ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ. "ಏನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನದೆ ಬಿಸಾಡುವರೇ? ನೀನು ಸುಮ್ಮನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗು" ಎಂದಳು ಆಕೆ.

ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ರೈತನು ಗೆಣಸಿನ ಮೂಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೊರಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಟೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗೆಣಸನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಾಜಧಾನಿ ಸೇರುವವೇಳೆಗೆ ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಭಾರಿ ಗೆಣಸು ಉಳಿದಿತ್ತು.

"ಇದನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರೆಂದೂ ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಗೆಣಸನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ" ಎಂದುಕೊಂಡ ರೈತ. ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ರೈತನು ರಾಜಸಭಾಭವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ಇಣಿಕಿನೋಡಿದನು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆಯುತಿತ್ತು.

ರೈತನು ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ರಾಜನ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತು. ರಾಜನು

ಎನ್. ಸುವರ್ಣಮ್ಮ

ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ರೈತನನ್ನು ಕಂಡು, ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದನು. ರೈತನು ಮೂಟೆಯಿಂದ ಗೆಣಸುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು "ತಮಗೋಸ್ಕರ ತಂದೆ" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಟನನ್ನು ಕೂಗಿ "ಲೋ, ಈ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸು. ತರುವಾಯ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಈ ರೈತನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡು" ಎಂದನು.

ಯಾರೋ ಊರೂ, ಹೆಸರೂ ಇಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನೊಬ್ಬನು ಗೆಣಸುಗಡ್ಡೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಹಾರಾಜರು ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿರ ಮೊಹರಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತದ್ದು ನೋಡಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ರಾಜನಿಷ್ಟು ಉದಾರಿಯಾಗಿರುವಾಗ ತಾನೇಕೆ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಾರದೆಂದು ಒಬ್ಬ ಸಭಿಕನು ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಜಾತಿ ಅಶ್ವವನ್ನು ತಂದು "ಮಹಾಪ್ರಭು, ಈ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕೃಪೆ ತೋರಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಗೆಣಸುಗಡ್ಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೊಹರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದಾತನು ಈ ಕುದುರೆಗೆ ಬಹಳ ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಆ ಸಭಿಕನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು.

ವಾಸ್ತವ ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಟನನ್ನು ಕರೆದು "ಲೋ, ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿರುವ ಒಂದು ಗೆಣಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಭಟನು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಗೆಣಸನ್ನು ತಂದನು. ರಾಜನು ಆ ಗೆಣಸನ್ನು ಸಭಿಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಸಾವಿರ ಮೊಹರು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಗೆಣಸನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದನು.

ಸಭಿಕನ ಆಶೆ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಅವನ ದುರಾಸೆಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಆಯಿತೆಂದು ಉಳಿದ ಸಭಿಕರು ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಮಿತ್ರಭೇದ

ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿದ ಸಂ
ಜೀವಕನು "ಹಿಂದೊಂದು
ಕಾಡಿನಲಿ ಸಿಂಗ ದೊರೆ
ಇರಲವನ ಬಳಿ ಗೊಂದು,
ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಒಂಟೆ
ಬಂದು, ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು
ಇರ ಲೊಮ್ಮೆ ಮದಗಜವ
ಕಂಡು ಬೆದರಿಕೆ ಬಡೆದು
ಮಲಗಿ ತಾ ಸಿಂಹ, ನರಿ
ಕಾಗೆಗಳು 'ಓ ಜೀಯ,
ಉಣದೆ ಮಲಗಿರೆ ಹೇಗೆ?
ಏನಾದ ರುಣಿರಯ್ಯ!
ಇರುವ ಈ ಒಂಟೆಯನೆ
ಉಣಬಾರದೇ ಕೆ' ನಲು
'ಅಭಯ ವಿತ್ತವನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲುವುದು ಪಾಪಬಲು.
ಯಾವುದಾದರು ಬೇರೆ
ಮಾಂಸವನು ಹುಡುಕಿರೆ'ನೆ
ನರಿ ಕಾಗೆಗಳು ಯುಕುತಿ
ಮಾಡಿ 'ದೊರೆ, ಎಮ್ಮನೇ
ತಿನ್ನಿ ರೆ'ಂದುವು ಕಾಗೆ
ನರಿಗ ಳೆರಡೂ ಕೂಡಿ.
'ದೊರೆಯಾದ ನಾ ನಿಮ್ಮ
ತಿಂದು ಆಗಲೆ ಜೋಡಿ?'
ಹುಲಿ 'ಯೆನ್ನ ಕೊಲ್ಲಿ ರೆ'ನೆ
'ತಪ್ಪು' ಎಂದಿತು ಸಿಂಹ.
ಇನ್ನುಳಿದ ಮೃಗಗಳೂ
ಮುಂದೆ ಬರಲಾ ಸಿಂಹ
'ನಿಮ್ಮ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಬಲು
ತಪ್ಪು ತಪ್ಪೆ'ನೆ ಸಿಂಹ
ಬರಿದೆ ಮಾತಿಗೆ ತಾನೆ
ಎಂದುಕೊಂಡಾ ಒಂಟೆ
'ಸ್ವಾಮಿ, ಎನ್ನನು ತಿನ್ನಿ'
ಎಂದಿತಾ ಕ್ಷಣ ಸಿಂಹ
ಬಡ ಒಂಟೆಯನೆ ತಿಂದು
ತೇಗಿತಾ ಜಡಸಿಂಹ!
ಹೀಗೆ ತಂತ್ರದಿ ಯಾರೊ
ಚಾಡಿಯಲಿ ದೊರೆಯ ಮನ

ಮಾರಂಗ

ಕೆಡಿಸಿ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ
ಉಂಟೆ ನಿರ್ಭಯದ ವನ ?"
ಆಗ ದಮನಕ ನೆಂದ:
" ಕೇಳು, ಟಿಟ್ಟಿಭವೊಂದು
ಸಾಗರದ ಗರ್ವವನೆ
ಅಡಗಿಸಿತು; ಹಿಂದೊಂದು
ಟಿಟ್ಟಿಭದ ಸಂಸಾರ
ದಾಂಪತ್ಯ ಸುಖದಿಂದ
ಕಡಲ ತೀರದಿ ಗೂಡು
ಗಟ್ಟಿದುವು ಮುದದಿಂದ.
ಹೆಣ್ಣು ಟಿಟ್ಟಿಭಿ ಮೊಟ್ಟೆ
ಯಿಡುವ ಕಾಲವ ನರಿತು
'ದೂರವೆಲ್ಲಾದರೂ
ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವುದೊಳಿತು;
ತೆರೆ ಬಂದು ಮೊಟ್ಟೆಗಳ
ಗೂಡನೇ ನುಂಗುವುದು'
ಎಂದು ಪೇಳಲು ಗಂಡು
ಅಂದಿ 'ತೇನಿಲ್ಲ ವಿದು.
ನಮ್ಮ ಗೋಜಿಗೆ ಕಡಲು
ಬರದು, ಬಿಡು ಬಿಡು ಚಿಂತೆ'
ಎಂದು ಮಡದಿಗೆ ಧೈರ್ಯ
ಹೇಳಿ, ಅಲ್ಲಿರಲಂತೆ,
ಆ ಮಾತು ಸಾಗರನು
ಕೇಳಿ, ಟಿಟ್ಟಿಭನ ನುಡಿ
ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿಸಲೆಂದು
ಉಬ್ಬಿ ತೆರೆಗಳ ನೂಡಿ
ಗೂಡು ಮೊಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ
ಸೆಳೆದು ನುಂಗಿದ ನಾಗ
ಹೆಣ್ಣು ಟಿಟ್ಟಿಭವಳಲಿ
'ತಯ್ಯೊ! ಎನ್ನನುರಾಗ
ವನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ, ಈಗ
ಅಳಲಾಯ್ತು ಎದೆಸುಟ್ಟು !
ಹಿಂದೆ ಮದದಿಂ ದಾಮೆ
ಬಾಯಕಡ್ಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು
ಸತ್ತ ಹಾಗಾಯ್ತಾಗ.
ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಮೂರು
ಮೀನುಗಳು ಕೆಟ್ಟಂತೆ
ನಮಗಾಯ್ತು! ಗತಿಯಾರು?
ಬಲವಂತರಾದವರು

ತಮ್ಮ ಇದಿರಾಳಿಗಳ
ಛಲತೊಟ್ಟು ಅಳಿಸುವರು
ಆದರೀ ನವರುಗಳ
ಛಲತೊಟ್ಟೆ ಇಳಿಸಬಹು
ದವರ ಗರ್ವವನೆಂ'ದು
ಯೋಚಿಸುತ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಗರುಡನ ಬಳಿಗೆ ಸಂದು
ತಮ್ಮ ದುಃಖವ ಪೇಳೆ,
ಗರುಡ ನೊಡನೇ ಬಂದು
ಬಡಿದು ಹೀರಲು ಕಡಲು
ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಹೊರ ತಂದು
ಟಿಟ್ಟಿಭಗಳಿದಿರಿಟ್ಟು
ತೆರಳಿದನು; ಇದರಿಂದ
ದೊರೆಯ ಬಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಯಾಂತು ನೋಡಿಕೊ" ಎಂದ.
"ದೊರೆಯೆನ್ನ ಕೊಲಲಿರುವ
ಗುರುತೇನು ಪೇಳೆಂ"ದು
ಸಂಜೀವಕನು ಕೇಳೆ
ದಮನಕನು "ಕೇಳೊಂದು
ಕೋಪದಿಂ ಕಣ್ಣು ಕೆಂ
ಪಾಗಲದು ಗುರುತೆಂ"ದು
ಪೇಳಿ ನರಿರಾಯ ಕರ
ಟಕನ ಬಳಿ ಗೈತಂದು
"ಭೇದಮಾಡಿದೆ ನೋಡು!
ಇಬ್ಬರಾ ಮೈತ್ರಿಯಲಿ!

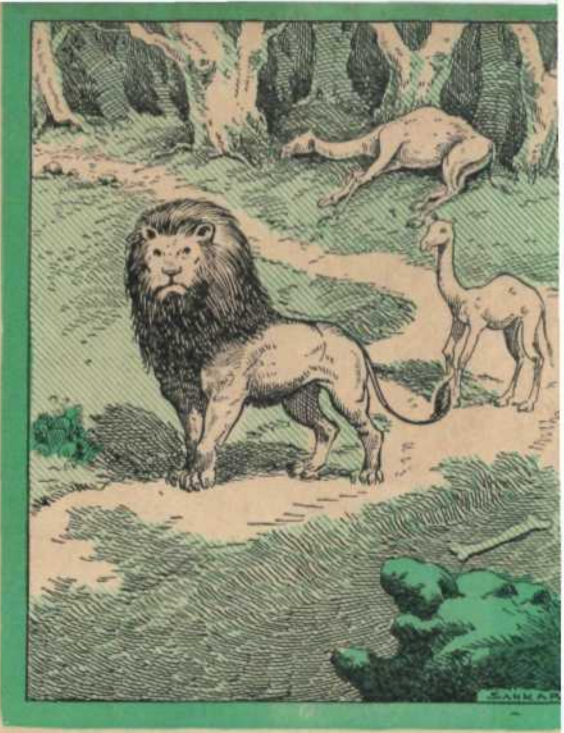

ಇನ್ನುಮುಂ ದಾಗುವುದು
ನಮ್ಮ ಹಿತ ಬೇಗದಲಿ!"
ಕರಟಕನು ಚಿಂತೆಯಲಿ
"ಅಯ್ಯೊ! ಇದು ತಪ್ಪಯ್ಯ!
ಅಳಿಸುವುದು ಬಲು ಸುಲಭ;
ಉಳಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಯ್ಯ!
ಬಿರುಗಾಳಿ ಮರವನ್ನು
ಬೀಳಿಸುವುದಲ್ಲದೇ
ಬಿದ್ದ ಮರವನ್ನು ಅದು
ಎತ್ತಿ ಇಡಬಲ್ಲುದೇ?"
ಎನಲು ದಮನಕ ನೆಂದ
"ಈ ನೀತಿ ನಮಗಲ್ಲ;
ನಮಗಡ್ಡ ನಿಂತವರ
ಅಳಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ.

ಚತುರಕನ ಕಥೆ ಕೇಳು :
ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಕನೆಂಬ
ಸಿಂಹರಾಜಗೆ ಹಿಂದೆ
ಮಂತ್ರಿ ಚತುರಕನೆಂಬ
ನರಿಯೊಂದು ಇತ್ತೊಮ್ಮೆ,
ಸಿಂಗರಾಜನು ಕೊಳ್ಳೆ
ಗೆಂದು ಹೋದನು, ಹಡೆವ
ಒಂಟೆಯೊಂದಿತ್ತಲ್ಲಿ.
ತಾಯ್ ಒಂಟೆಯನು ತಿಂದು
ಮರಿಯ ಮನೆಗೇ ತಂದು
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸಾಕಿದನು;
ದೊರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದು
ಸರಿಸಮಾನವ ಪಡೆದು
ಬೆಳೆಯುತಿತ್ತಾ ಒಂಟೆ
ಒಮ್ಮೆ ಮದಗಜ ಕಂಜಿ
ಸಿಂಹ ಮಲಗಿತು, ಬೇಟೆ
ಯಾಡದಾ ದೊರೆಗಾಗಿ
ಮಂತ್ರಿ ಸುತ್ತೂ ಸುಳಿದು
ದೊರೆಯದೇನೂ, ತರುಣ
ಒಂಟೆಯನ್ನೇ ಸುಲಿದು
ತಂದು ಮುಂದಿಡೆ, ಸಿಂಹ
ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಹೋಯ್ತು.
ನರಿ ತೋಳ ಕಿಂತಂತು :
'ತುಸು ತಿನ್ನು ಏನಾಯ್ತು !'
ತೋಳ ಕದಲಿಸೆ ಮಾಂಸ,
ಸಿಂಹ ಬರುವುದು ನೋಡಿ
ತೋಳ ಓಡಿತು ! ಸಿಂಹ
ಮಾಂಸ ಕದಲಿಕೆ ನೋಡಿ
'ಏನಿದೆ'ನೆ, ದೂರದಲಿ
ಪಯಣಿಗರ ಗಂಟೆದನಿ,
ಕೇಳಿಸಲು, ಚತುರಕನು
'ಯಮ ಬಂದ ನವನ ದನಿ !
ಗಣಗಣಿಸುತಿದೆ ಕೇಳಿ !
ಪ್ರೀತಿಯಾ ಒಂಟೆಯನು
ಕೊಂದುದಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲಿ
ಕೆದಕಿಯದೊ, ಕಾದಿಹನು !'
ಕೇಳಿ ಓಡಿತು ಸಿಂಹ !
ಒಂಟೆ ಮಾಂಸವನೆಲ್ಲ,
ಚತುರಕನೆ ತಾ ನುಂಡ !
ತನ್ನ ಹಿತ ಆವ ಬಲ್ಲ !

ತೋಳನ ದುರ್ಮರಣ

ಮೊಲವನ್ನು ನರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಡಲು ತೋಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಆಗಿನಿಂದ ತೋಳಕ್ಕೆ ಮೊಲವನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಆಗ್ರಹ. ಅದು ಮೊಲದ ಕುಟುಂಬವನ್ನೇ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಬಯಸಿತು.

ಮೊಲ ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ ಸಾಕು ; ತೋಳ ಹೊಂಚುಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮೊಲದ ಮರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಗಬಕ್ಕನೆ ತಿಂದು ಹೊರಟುಹೋಗುತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ನಡೆಯಲು ಮೊಲಕ್ಕೆ ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲವಾಯಿತು.

ಮೊಲ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ದುರಸ್ತು ಮಾಡಿಸಿ, ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಿಲುಕ ಹಾಕಿಸಿ ತೋಳದ ಆಟ ನಡೆಯದಂತೆ ಮಾಡಿತು. ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮರಿಗಳು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ಬೀಗದ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿತು.

ತೋಳವೂ ಸಹ ಮೊಲ ಮಾಡಿದ ಬಂದೋಬಸ್ತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ತನ್ನ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯಕಾಯುತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದು ಓಡೋಡಿ ಮೊಲದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಬದಬನೆ ತಟ್ಟಿತು.

“ಯಾರವರು?” ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

“ತಮ್ಮಾ, ನಾನು ತೋಳ. ಗಪ್ಪನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ. ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯಬರುತ್ತದೆ. ಬೇಟೆನಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ” ಎಂದಿತು ತೋಳ ಗಾಬರಿಯಿಂದ.

ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಮೊಲ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ತೋಳ ಧೂಳು ಕೊಡವಿಕೊಂಡು, ಏದುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬಂತು. ಮೊಲ ಬಾಗಿಲಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು “ಇದರಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೋ ಅಣ್ಣಾ! ನಾಯಿಗಳು ಹೋದನಂತರ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವೆಯಂತೆ!” ಎಂದಿತು.

ತನ್ನ ಉಪಾಯ ಫಲಿಸಿತೆಂದು ಸಂತೋಷಿಸಿ ತೋಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಮೊಲ ಕೂಡಲೇ ಮುಚ್ಚಳ ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಗ ಬಡಿಯಿತು.

ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

ಅನಂತರ ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡಲು ಅವು ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದುವು. ತೋಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ "ತಮ್ಮಾ, ನಾಯಿಗಳು ಹೋದುವೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡುತ್ತಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡಿತು.

"ಇನ್ನೂ ಒಂದು ನಾಯಿ ಬಾಗಿಲಬಳಿ ವಾಸನೆ ನೋಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂದಿತು ಮೊಲ. ನಗಬಾರದೆಂದು ತನ್ನ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಸೌಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿತು.

ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಲ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದಮೇಲಿರುವುದೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ತೋಳ "ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ತಮ್ಮಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

"ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವೆನು" ಎಂದು ಮೊಲ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿತು.

"ಯಾಕೆ ತಮ್ಮಾ?" ತೋಳ ಕೇಳಿತು.

"ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೀ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಡವೇ?" ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ತೋಳ "ಅದೇನು ಸದ್ದು ತಮ್ಮಾ?" ಎಂದಿತು.

"ನೀರು ಮರಳುತ್ತಿದೆ" ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಾದನಂತರ ತೋಳ ಕಂಗೆಟ್ಟು "ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ತಮ್ಮಾ" ಎಂದಿತು.

"ನಿನಗೆ ಉಸಿರಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲವಾರು ತೂರುಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದನಂತರ ತೋಳ ನರಳುತ್ತಾ "ಏನೋ ಚುರಚುರ ಅನ್ನುತ್ತಿದೆ ತಮ್ಮಾ" ಎಂದಿತು.

"ಎಲ್ಲೋ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಿರಬೇಕು. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಮಲಗಿಕೊ" ಮೊಲ ಹೇಳಿತು.

ತೋಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಮಲಗಿತು. ಆದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಂದುಗಳಿಂದ ಮೊಲ ಸಳಸಳನೆ ಕಾದು ಮರಳುತ್ತಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಯಿತು. ತೋಳ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣನೀಗಿತು.

ಹೀಗೆ ಮೊಲ ತೋಳನ ಪೀಡೆಯಿಂದ ಪಾರಾಯಿತು.

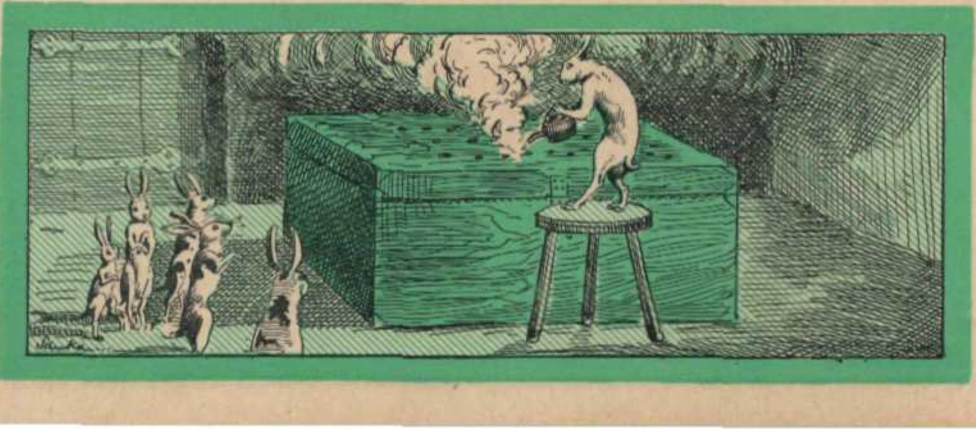

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1957 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

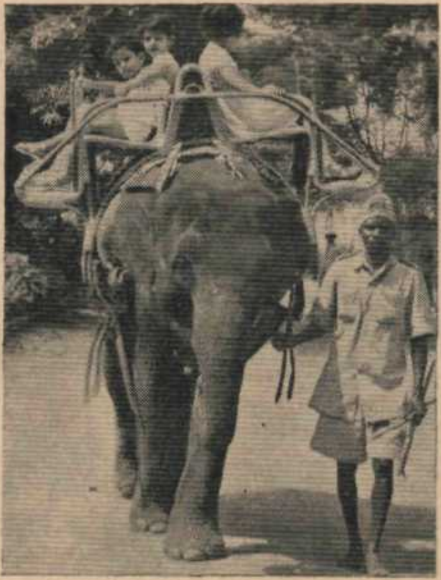

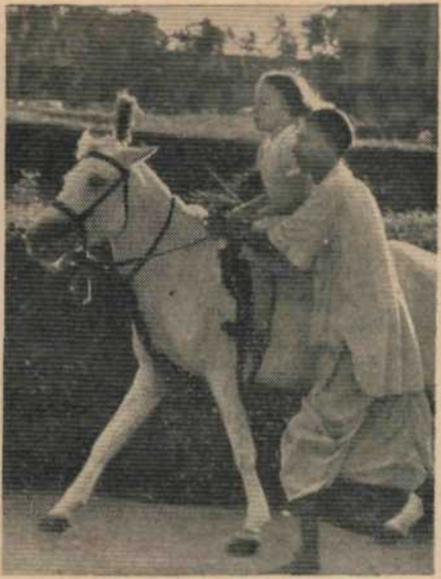

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಜೂಲೈ 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ವಿಳಾಸ: **ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು - 26.**

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಬರೋ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗೆ ತುಂಬಾ ಇದ್ದೀತು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಯಾರು ಬಂದರೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ ಜಾಗೇನೇ ಇಲ್ಲ!

ಕಳಿಸಿದವರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಜಾನಕಿ

475, ಮಿಂಟ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಪಿ. ಟಿ. ಮದ್ರಾಸು

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಮೊಸಳೆಗಳು

ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರೀಸೃಪಗಳಲ್ಲಿ (ಹರಿಯುವ ಜಂತುಗಳಲ್ಲಿ) ಮೊಸಳೆಗಳೇ ದೊಡ್ಡವು. ಮೊಸಳೆಗಳಲ್ಲಿ ೨೦ ಅಡಿ ನೀಳವಿರುವಂಥವೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಜಾತಿಗಳುಂಟು. ಒಂದಕ್ಕೆ ಕಾಟು ಮೊಸಳೆಯೆಂದೂ, ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಕೆ ಮೊಸಳೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಿಡಿಕೆ ಮೊಸಳೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಗೋಜಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೊಸಳೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳದು ಜಾಲಪಾದಗಳು. ಆದರೂ ಮೊಸಳೆಗಳು ಈಜುವಾಗ ಈ ಪಾದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಲವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಕಿವಿಗಳಮೇಲೆ ಚರ್ಮದ ನಿರಿಗೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮೊಸಳೆ ನೀರಿನೊಳಗಿರುವಾಗ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ನೀರು ಹೋಗದಂತೆ ಈ ಚರ್ಮವು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮೊಸಳೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಮೂಗಿನ ಸೊಳ್ಳೆಗಳೂ ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಸಳೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣು, ಮೂಗುಗಳನ್ನುಮಾತ್ರ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ದೇಹವನ್ನು ನೀರೊಳಗೇ ಮುಳುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಶ್ವಾಸಿಸಬಲ್ಲುವು.

ಚಳಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಗಳು ಬದುಕಲಾರವು. ಅವು ಉಷ್ಣಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೊಸಳೆಗಳು ಶೀತಳರಕ್ತದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ರಕ್ತದ ಉಷ್ಣವು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಬೆಚ್ಚಗಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ದೇಶವು ಚಳಿ ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಸಮಶೀತೋಷ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಗಳಿದ್ದುವು.

ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೊಸಳೆಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮೈಲು ದೂರ ಕೇಳುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತವೆ. ಸರೀಸೃಪಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಯೇ ದೊಡ್ಡ ಕಂಠಸ್ವರವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ.

ಮೊಸಳೆಗೆ ಬಾಲದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಬಲ. ಅದು ಬಾಲದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಲೀ ಜಿಂಕೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಬೀಳಿಸಬಲ್ಲುದು. ಇನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅದರ ಬಲ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಲೋಪ, ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲಾರದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕರು ಮೊಸಳೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊಸಳೆಗಳು ಪೂರ್ಣ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು. ಅವುಗಳ ದವಡೆಗಳು ಬಲವಾಗಿಯೂ ದಂತಗಳು ಹದನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಮೊಸಳೆಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಮೇಲಿನ ಪೊರೆ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊಸಳೆಮರಿಗಳ ಮೂತಿ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಮೊಸಳೆ ಒಂದುಸಾರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಮೊಸಳೆಯ ಚರ್ಮ ಬಹಳ ದಪ್ಪ. ಇದರಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮೆಟ್ಟುಗಳೂ, ಸಂಚಿಗಳೂ ಅಂದವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಚರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮೊಸಳೆಯ ಚರ್ಮಕ್ಕಿರುವ ಗಿರಾಕಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಕೆಲಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಯ ಹುಟ್ಟೇ ಅಡಗಿಬಿಡುವಂಥ ಪ್ರಮಾದವುಂಟು! ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದೊಂದು ದೇಶದ ಮೊಸಳೆಗಳು ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಮೊಸಳೆಗಳ ಮೂತಿ ಬಹಳ ಉದ್ದವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿ ಮೊಸಳೆಗೆ ಮೂತಿ ಬಹಳ ಗಿಡ್ಡಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಧದ ಮೊಸಳೆಗಳಿವೆ.

ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘಾತುಕ ಮೃಗಗಳಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವಂಥವು ಮೊಸಳೆಗಳಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಂದ ಒಂದು ಮೊಸಳೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಏಳು ಹಂದಿಮುಳ್ಳುಗಳು, ೧೧ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಉಂಗುರಗಳು, ಮೂರು ಸರಿಗೆ ಬಳೆಗಳು, ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಮಣಿಯಮಾಲೆ, ೧೪ ಕೈ ಕಾಲುಗಳ ಎಲುಬುಗಳು, ೩ ಬೆನ್ನೆಲುವುಗಳು, ೧೮ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳು ಒಂದು ನಾರಿನ ಹಗ್ಗ ಇವಿಷ್ಟು ಹೊರಟುವಂತೆ!

ಸಮಾಧಿ — ಸತ್ತ ಎತ್ತು

ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರನಿದ್ದ. ಅವನ ತಂದೆ ಬಹಳ ಮುದುಕನಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದ. ತಂದೆಯ ಮರಣದಿಂದ ಜಮೀನುದಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಳುತ್ತಾ, ತಂದೆಯ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹುಗಿದು ಸಮಾಧಿಕಟ್ಟಿ, ಆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೂಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ತಂದೆಯ ನಡತೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಗುಣ ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದೆಂದು ಆಲೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಸತ್ತ ಎತ್ತು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಸಿಹುಲ್ಲನ್ನು ಕಿತ್ತು ಆ ಎತ್ತಿನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟು "ತಿನ್ನು! ತಿನ್ನು!" ಅಂದ. "ಸತ್ತ ಎತ್ತು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತೆಯೆ?" ಎಂದು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೇಳಿದರೂ ಆತ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಹೋಗಿ ಜಮೀನುದಾರನ ಹತ್ತಿರ, "ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡೀತು. ಸತ್ತ ಎತ್ತಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದರು.

ಜಮೀನುದಾರ ಬಂದು ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಏ ಹುಚ್ಚ! ಸತ್ತ ಎತ್ತು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತೆಯೆ? ನಡೆ ಮನೆಗೆ" ಅಂದ.

"ಹಿಡಿ ಬೂದಿಯಾಗಿಹೋದ ಅಜ್ಜ ಹೂವಿನ ವಾಸನೆ ನೋಡುತ್ತಾರಾದರೆ, ಕೈ ಕಾಲು ತಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಇರುವ ಈ ಎತ್ತು ಏಕೆ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನಲಾರದು?" ಎಂದು ಹುಡುಗ ಕೇಳಿದ. ಇದರಿಂದ ಜಮೀನುದಾಗ ಎಚ್ಚೆತ್ತು, ನಾಚಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಮಾಧಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಭಯವಿಲ್ಲದವನು

ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿದ್ದ. ಆತ ಬದುಕುವ ದಾರಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಗಾಡಿಗಳ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಇವನೂ ಅವರ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಹೋದ.

ಒಮ್ಮೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಮೊಕ್ಕಾಂ ಹಾಕಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಈ ಬಡವಮಾತ್ರ ಆಚೆಗೂ ಈಚೆಗೂ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಳ್ಳರು ಕಲ್ಲು ದೊಣ್ಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ನಡೆದಾಡುವ ಬಡವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆತ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬರೋಣವೆಂದು ಕಾದಿದ್ದರು.

ಬೆಳಗಾಗುವ ವರೆಗೂ ಆತ ನಡೆದಾಡುತಲೇ ಇದ್ದ. ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ದೊಣ್ಣೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು "ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸೊತ್ತು ಉಳೀತು. ಇವನಿಗೇನಾದರೂ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಓಡಿಹೋದರು.

ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದರು. ಕಳ್ಳರು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ದೊಣ್ಣೆಕೋಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು. "ಏನು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಳ್ಳರು ಬಂದರೆ? ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ಭಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಆ ಬಡವನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

"ನನಗೇಕೆ ಭೆಯ? ಕಳ್ಳರು ಕದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಏನಿತ್ತು?" ಎಂದ ಆ ಬಡವ.

ಕಳ್ಳರು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಆತನಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು.

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಮಂಗಳೂರು ಕಾರವಾರಗಳ ನಡುವೆ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಮೈಲು ಉದ್ದವಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ದಾರಿಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಭಾರತ ಸರಕಾರವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ.

* * *

ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಹಾಗೆ ಸಿರಿಸಿಯ ಹತ್ತಿರವೂ ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ಸಂಶೋಧನಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸರಕಾರವು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೪೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವರು.

* * *

ಇದುವರೆಗೆ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮೈಸೂರಿನ ದಸರಾ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ, ಮುಂದೆಯೂ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುವುದಂತೆ.

* * *

ಭೋಪಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ೨೫ ಕೋಟಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಭಾರೀ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಡಿಪ್ಯೂಟಿ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಂ, ರೋಟರೀ ಕ್ಲಬ್ ಸಮಾವೇಶವೊಂದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಈಗ ಆಧುನಿಕ ಯಂತ್ರ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಶೋಕ ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉಕ್ಕನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರು. “ವಿಜ್ಞಾನ

ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳೂ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಉಕ್ಕನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಆ ಕಾಲದ ಇಂಜನೀರುಗಳಿಗೆ ನಾವು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಶೋಕಸ್ತಂಭವು ಅದ್ಭುತವಾದ ಉಕ್ಕಿನಿಂದಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಉಕ್ಕನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

* * *

ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯ ಮಹಾ ಪುರುಷರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ, ೮೩ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ವೃದ್ಧವೀರ, 'ಆಂಧ್ರಕೇಸರಿ' ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಟಿ. ಪ್ರಕಾಶಂ ಅವರು ಕಾಲಧರ್ಮವನ್ನೈದಿ ಕೀರ್ತಿಶರೀರಿಗಳಾದರು. ಮೇ ೨ನೇ ತಾರೀಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿಲ ದೆಬ್ಬೆ ತಾಗಿದ್ದೇ ತಂತುಮಾತ್ರ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಮೇ ೨೦ನೇ ತಾರೀಕಿನ ದಿನ ಹೈದ್ರಾಬಾದಿನ ಆಸ್ಪತ್ರಿಯಿಂದ ಅವರು ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

* * *

ಏಲ್ ವಿಶ್ವಕಳಾಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬುದ್ಧಭಗವಾನನ ಮಹಾ ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಪಂಚವಿಂಶ ಶತವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆರ್ಲಿಂಗ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಕಳಾಖಂಡಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಆಸ್ಯಾಖಂಡದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಬೌದ್ಧ ಕಳಾನಿಧಿಗಳಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾದ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನವು ಆ ಸಂವತ್ಸರಾಂತದ ವರೆಗೂ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಮೊದಲೆಂದೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡದ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತುಗಳು ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿದ್ದುವು.

ಏಲ್ ವಿಶ್ವಕಳಾಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೂರಪ್ರಾಚ್ಯ ಕಳಾಖಂಡಗಳ ಶೇಖರಣಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ವಾರೆನ್ ಎಫ್ ನೀಷೀ ಚೈನಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಲಿಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರು ಸಣ್ಣ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಇವರು ಶೇಖರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಾಮಿಗಳಾದರು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಪುರಾತನ ಮುದ್ರಣ ಚಿಹ್ನಗಳು ಇವು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವು ೭೬೮, ೭೬೯ ನೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟುವಂತೆ.

* * *

ಭಾರತದ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಆಗಸ್ಟ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಕಳೆದ ಮೇ ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

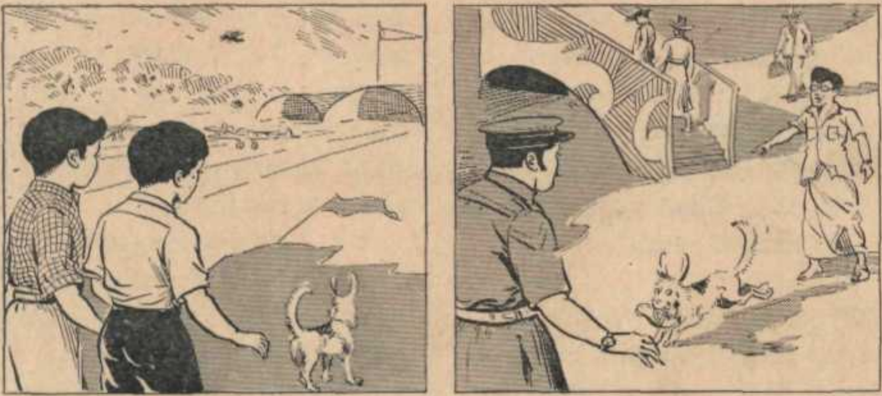

ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿ ಒಂದು ದಿನ 'ಟೈಗರ'ನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಮಾನಾಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕನ ಕಾಲಿನ ಚೆಪ್ಪಲಿ ಕಳಚಿಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನವನು ಮತ್ತೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಳಗೆ 'ಟೈಗರ್' ಅದನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಓಡಿತು. ಪ್ರಯಾಣಿಕನ ಕೂಗು ಕೇಳಿದ ವಿಮಾನಾಶ್ರಯದ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ 'ಟೈಗರ'ನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚೆಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದ. ಅದರೊಳಗೆ ಅಡಿಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಂಗಾರವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಧಿಕಾರಿ 'ಟೈಗರನ್ನೂ' ವಾಸು ಗೋಪಿಯರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನನ್ನು ಪೋಲೀಸರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು.

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press (Private) Ltd., and Published by him for Chandamama Publications, from Madras 26—Controlling Editor: SRI 'CHAKRAPANI'

ಒಗೆಯಬಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ತಾತಾರವರ **501** ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ
ಒಗೆಯಬಹುದು!

ಹತ್ತಿ, ಲಿನನ್, ನೈಲಾನ್ — ಒಗೆಯಬಲ್ಲ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಆಗಲಿ — ಅದನ್ನು ಟಾಟಾರವರ 501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಒಗೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಬಡಿಯದೆಯೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡುತ್ತದೆ.

501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನ ಪ್ರತಿ ಔನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಬಾರುಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಬೂನು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ 501 ಬಾರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ 25 ವರ್ಷಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದೆ
ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತೀಯ ಬಂಡವಾಳ • ಸಂಚಾಲಕತ್ವ • ಶ್ರಮ

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅವಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ, ವರ್ತಕರಿಗೂ ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟೀ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದೀ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಮರಾಠೀ, ಗುಜರಾತೀ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು.

★

ದಿ
ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.
ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು - 26.
ಫೋನ್: 88474

ಇದು ಸತ್ಯ....

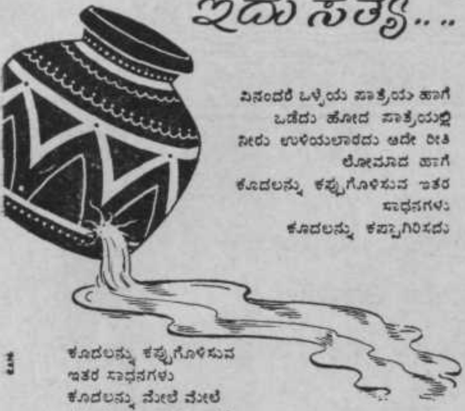

ಏನೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರೆಯು ಹಾಗೆ
ಒಡೆದು ಹೋದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಉಳಿಯಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ
ಲೋಮಾದ ಹಾಗೆ
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ ಇತರ
ಸಾಧನಗಳು
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪಾಗಿರಿಸದು

ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಇತರ ಸಾಧನಗಳು
ಕೂದಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸಬಹುದು ಆದರೆ
ಲೋಮಾ ಮಾತ್ರ ಕೂದಲನ್ನು
ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ

ಲೋಮ

ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಧನ.

ಸೋಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್ :

ಎಮ್. ಎಮ್. ಖಾಂಭಟ್‌ವಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

ಏಜೆಂಟರು :

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ & ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೊ,
ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್ ಮದರಾಸು - 1.

ಷಾ ಬಾವಿಷಿ & ಕೊ,
ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್ನಿಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ' ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಲೇಂಟು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸ್-26.

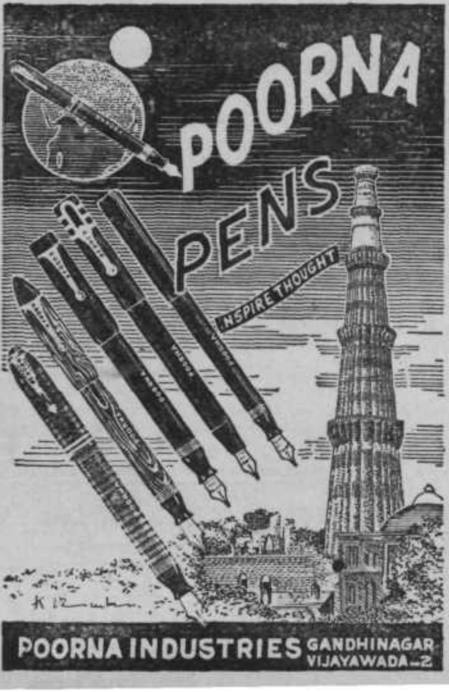

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

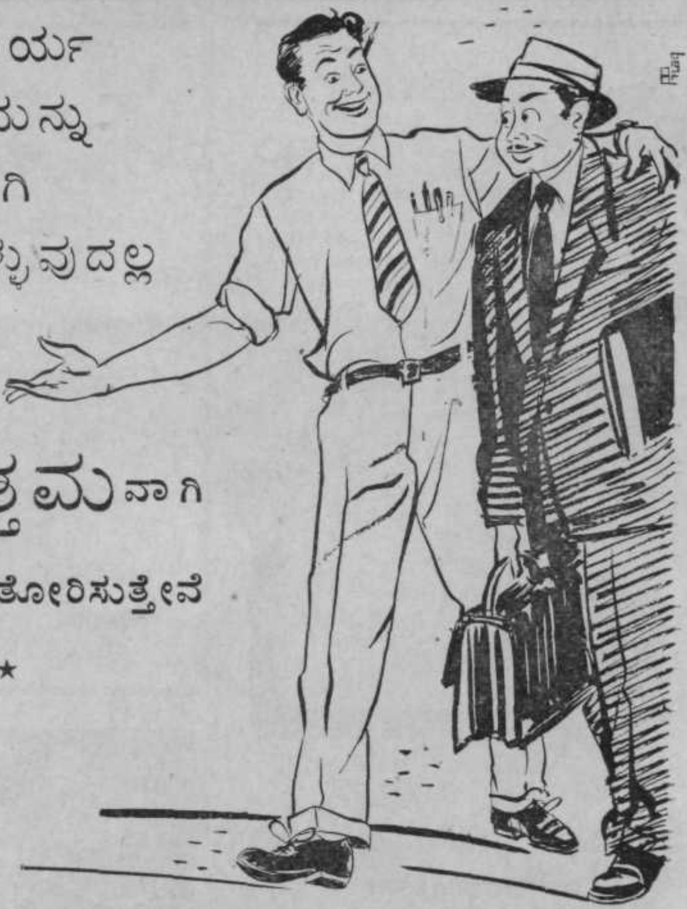

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ
ಮಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟನ್ಸ್
ಲೇಬಿಲ್ಸ್
ಬುಕ್ಲೆಟ್ಸ್
ಫೋಲ್ಡರ್ಸ್

ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೇಲ್ತರದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರ್ತು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೋಸೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು - 26

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ:
ಲೋಟಸ್ ಹೌಸ್ ಮೇರೀನ್ ಲೈನ್ಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ - 1.
ಫೋನ್: 241162

ಹೆಚ್ಚು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ...
ಲಲಿತಾ ರಾವು B.A.
ರೇಮಿ
ಸ್ನೋ
&
ಪೌಡರ್
AVRA-334

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು ITL ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನೋಡಿರಿ! ಅರ್ಧ ಸನ್‌ಲೈಟ್ ಸೋಪೇ
ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಒಗೆದಿದೆ!

ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೊರೆಯಿಂದಲೇ
ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು!

ಸನ್‌ಲೈಟ್ ಸೋಪು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನ
ವಾಗಿ ಒಗೆಯುತ್ತದೆ

S. 248-50 KN

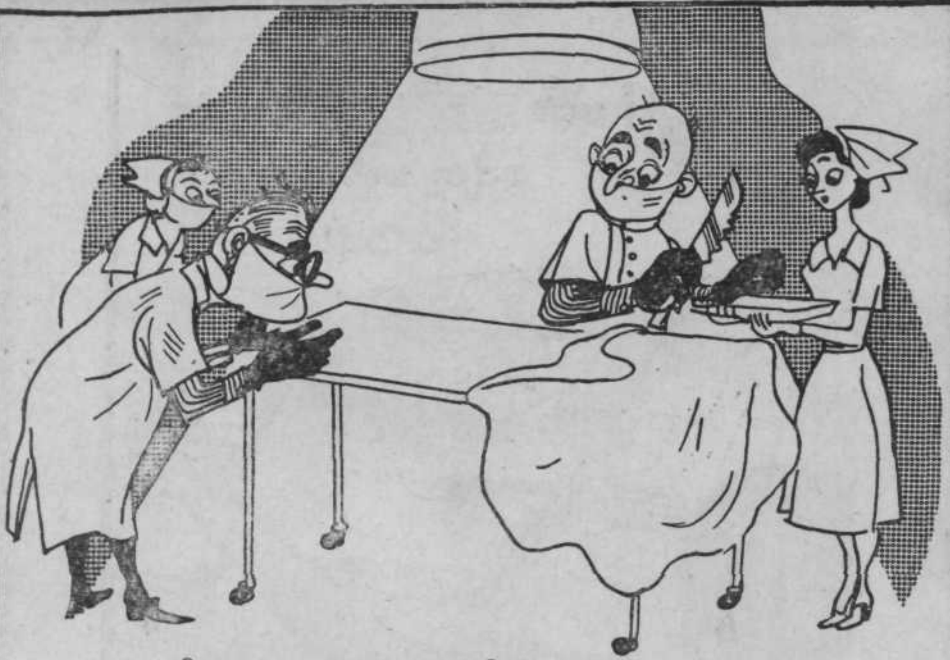

ರೋಗಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?

ಆತ Parry's ಪಾರೀಯವರ ಮಿಠಾಯಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ

ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ! ಪಾರೀಯವರ ಮಿಠಾಯಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಮಧುರ, ಅಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛ, ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ....ಇಂದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾರಿ ಮಿಠಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿರಿ, ಅವು ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು.

PRS. 61

Photo by E. Ramalingam

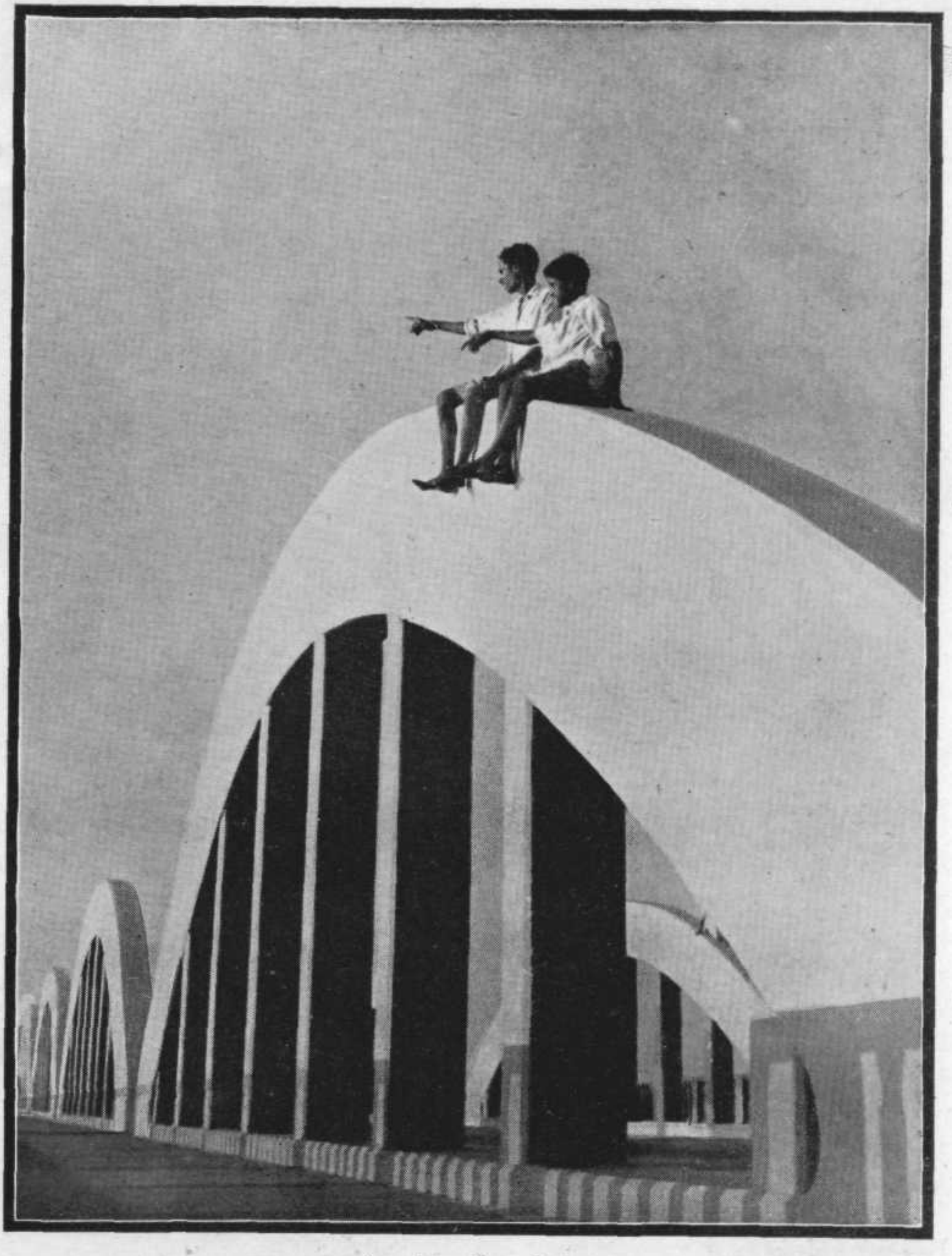

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಯಾರು ಬಂದರೂ
ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ ಜಾಗೇನೇ ಇಲ್ಲ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಜಾನಕಿ

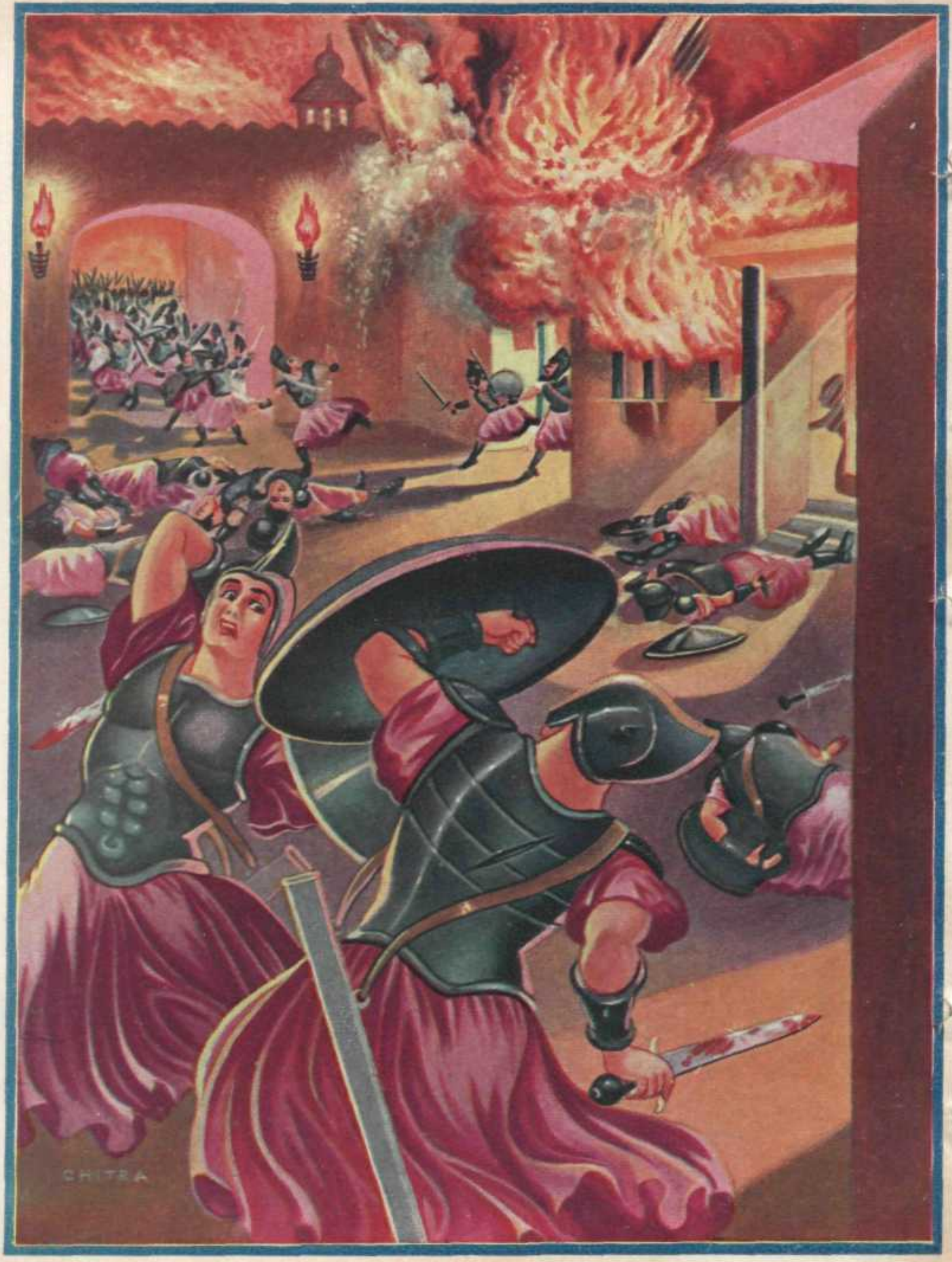

ಭುವನಸುಂದರಿ